

ΡΟΒΟΛΙΑΡΠΤΙΚΑ ΝΙΒΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΟΥ ΦΘΙΩΤΙΑΣ

Ταγιατιέρα 3 - 5, Αθήνα, Τ.Κ. 11525 • Τηλ.: 210 6716 715 • e-mail: nellasselias39@gmail.com • Ιστοσελίδα: www.rovoliar.i.gr
Χρόνος 28ος • Αριθμός φύλλου 109 • Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 2012

1821: Οι εφημερίδες και τα Έντυπα του Ξεσηκώμου

Ιστορική αναδρομή

Η εφεύρεση της τυπογραφίας ακολουθήθηκε μια αργόσυρτη πορεία. Στον Γουτεμβέργιο αποδίδεται ο συνδυασμός των ανεξάρτητων τυπογραφικών στοιχείων και η χρήση πιαστηρί-ου ώστε να προκύψει τυπογραφικό έργο. Αυτό έγινε μετάξυ 1434 και 1455 οπότε και εκτυπώθηκε η πρώτη βιβλός.

Οι πρώτες **αληθινές εφημερίδες** άρχισαν να εκδίδονται στην Ευρώπη μετάξυ 1605 και 1610.

Αυτήν την περίοδο ο Ελλαδικός Χώρος στέ-ναζε κάτω από το ζυγό της οθωμανικής κυ-ριαρχίας.

Αυτονόητο είναι να έχουμε **ανάπτυξη του έντυπου ελληνικού λόγου στα κέντρα της Δια-σποράς του Ελληνισμού** στην Ευρώπη. Κυριότερα από αυτά ήταν η Βενετία, η Τεργέστη, η Οδησός, το Λονδίνο, η Βιέννη

... Εκεί οι Έλληνες δραστη-ριοποιήθηκαν, κυρίως, εμπορικά. Ίδρυσαν κοινότητες, εκκλησίες και σχολεία.

Αποφασιστικό ρόλο έπαι-ξαν οι ρυθμίσεις του αυτοκρα-τορα της Αυστρίας **Λαίψη Β'** (1765 – 1790) ο οποίος προ-χώρησε σε μεγάλες εκκλησια-στικές, διοικητικές, δικαστικές και οικονομικές μεταρρυθμι-σεις. Καθιέρωσε με διατάγματα τους την ανεξίτηρη και την ελευθεροτυπία και έτσι απέκτησαν επισημη ον-τότητα και ευνοήθηκαν οι διάφορες μειονο-τητες μεταξύ των οποίων και οι Ορθόδοξοι Έλ-ληνες. Τους παραχωρήθηκαν εμπορικά, δικα-στικά, εκκλησιαστικά και σχολικά προνόμια και σε πολλούς και δικαιώματα ίθαγένειας.

Αυτός ο **Ελληνισμός της Διασποράς**, ανοιγμένος στον κόσμο και εκτεθειμένος – εκτιβέμενος σε νέες μορφές κοινωνικής συμ-περιφοράς διαμόρφωσε τους απαιτητούς όρους που θα οδηγούσαν στην επιτεύξη του τε-λικού στόχου, τη δημιουργία ελευθέρου, ανε-ξάρτητου ελληνικού κράτους.

Η ώρα των Εφημερίδων και των Περιοδικών 1784 – 1821

Η ανοδική πορεία – οικονομική, μορφωτι-κή, κοινωνική - του Ελληνισμού της διασποράς δημιούργησε και την **πιαστική ανάγκη για επικοινωνία και πληροφόρηση**. Απομολογή-θηκε έτσι η συστηρίωση των δυναμειών του σε μια κρίσιμη καμπή της ιστορίας: διαφωτισμός, ανεξαρτησία Ηνωμένων Πολιτειών, Γαλλική Επανάσταση. Αυτή η συστηρίωση δεν αφο-

λούσε τη Βιέννη «εργαστήριο της των Γραϊκών φιλολογίας».

Η εφημερίδα του Βεντότ, «ο **Ταχυδρόμος της Βιέννης**», εκδόθηκε και κυκλοφόρησε στις 28 Ιουνίου του 1784. Κυκλοφορούσε μία φορά την εβδομάδα, κάθε Παρασκευή. Η κυ-κλοφορία του δακόντη στις 15 Ιουλίου 1784 μετά από πιέσεις της Υψηλής Πύλης προς τις αυτορριές αρχές - πιέσεις οι οποίες άρχισαν ήδη πριν να κυκλοφορήσει το πρώτο φύλλο.

Στις 31 Δεκεμβρίου του 1790, κυκλοφόρησε στην Βιέννη η «**Εφημερίς**» (1790 – 1797) των δύο πρωτοπόρων Ελλήνων τυπογράφων Πού-λιου και Γεωργίου Μαρκίδη-Πουλίου. Οι Πού-λιος και Γεώργιος Μάρκιδης-Πουλίος από τη Σιάτιστα, αλλά είχαν μεγαλώσει στην κεντρι-κή Ευρώπη. Κύρια επαγγελματική τους επα-σχοληση ήταν το εμπόριο αυτοδικών ειδών στο οποίο προστέθηκε αργότερα η έκδοση και η εμπορία ελληνικών βιβλίων.

Η «**Εφημερίς**» ήταν κυρίως τετραεβδο-διημερογραφικό έντυπο, το οποίο συμληρω-νόταν με παραρτήματα. Η ύλη της κάλυπτε ένα

Συνέχεια στη σελ. 3

Με το θυμικό ή τη λογική; Με την καρδιά ή το μυαλό;

Παρατηρώντας προσεκτικά τα κοινωνικά δρώμενα, γνωρίζουμε ότι για να υπαφξουν αλλαγές στη στάση ή τη συμπεριφορά ενός ατόμου, μιας ομάδας ή μιας κοινωνίας θα πρέπει να μεσολαβήσουν τρεις φάσεις: **Η φάση της συνασθηματικής εμπλοκής, η φάση της συσώρευσης γνώσης και η εκτέλεση.** (δείτε το παρακάτω σχέδιο)

Συνασθηματική Εμπλοκή

Γνωστική συσώρευση

Εφαρμογή

1. Κατά τη φάση της **συνασθηματικής εμπλοκής**: θυμώνουμε, χαίρομαστε, απο-νοητεύομαστε, ενθουσιάζομαστε, αναστατούμε, μεταμελοδοούμε. Έχουμε μια έντονη συνασθηματική εμπλοκή με το ζήτημα. Αυτή η φάση έχει σκαμπανεβάσματα, μετα-

Συνέχεια στην 2η σελ.

**Η Ανάσταση
του Κυρίου
να εκπληρώσει
κάθε προσδοκία
για
ανάσταση
και ανάταση!**

Πάσχα στο χωριό

Το πανέμορφο χωριό μας, μας περιέμενε και φέτος.

Μετά από το βαρύ χειμώνα που πέρασε, περιέμενε να γεμίσουν τα αδειανά οστία με κόσμο, φώτα, παιδικές φωνές. Και ο κόσμος το τίμησε. Ήρθε και πάλι. Πολλοί Ρο-βολιαρίτες και καλεσμένοι πέρασαν τις άγιες μέρες της Μεγάλης Εβδομάδας και του Πάσχα στο χωριό.

Όλας τις μέρες της Μ. Εβδομάδας λειτούργησε η εκκλησία μας, χτύπησαν τέμπλα οι καμπάνες, σποδίστηκε όμορφα ο επιτάφιος και έγινε η περιφορά του.

Παραδοσιακή και κατασκευτική η τε-ριφορά του σε ένα πανέμορφο φυσικό περιβάλλον, χωρίς τα εκθαμβωτικά φώτα των μεγαλουπιδίων, τη συγκριση των επιταφίων, την ακολουθία των άγνα-στών μετάξυ τους πιστών, τη Χρωσάδια των ακριβών ψαλμοδών.

Όμορφα, λιτά. Όπως αρμόζει στη Χριστιανική θρησκεία.

Το Μ. Σάββατο ο καιρός ήταν κρύος και δροσερός. Από τις λίγες φορές που η Ανάσταση έγινε στο εσωτερικό της εκκλησίας.

Την Κυριακή του Πάσχα είχαμε το ίδιο ακριβώς. Λόγω καιρού δεν παρατη-ρήθηκε και υπαίθριο ψήσιμο.

Παρέες, παρέες έκαναν Πάσχα μαζί. Τα γιορτινά τραπέζια στρώθηκαν κατά οικογένειες. Η Ανάσταση και οι παρα-δοσιακές Ρομμελιώτικες εκδηλώσεις συνεχίστηκαν εντός των τειχών. Και θα συνεχίζονται όσο υπάρχει διάθεση και ψυχή.

Λούλα Στυροπούλου

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΟΡΩΝ Κόντρα στον άνεμο- Κόντρα στην κρίση

Γράφει η Λούλα Στυροπούλου

Η πρώτη ομάδα είναι έτοιμη και οδηγονει για την καθιερωμένη εκδρομή εκτός των ελληνικών συνόρων, την ενταγμένη πλέον στις δραστηριότητες του Συλλόγου. Αυτή τη φορά για τις όμορφες Δαλματικές Ακτές: **ΔΥΡΡΑΧΙΟ - ΝΤΟΥΜΠΡΟΒΝΙΚ - ΣΤΑΙΤ - ΜΟΣΤΑΡ - ΣΕΡΑΓΕΒΟ, 7ήμερη.**

Ως εκδρομή του Συλλόγου, είναι ανοιχτή σε όλους και δεν μπορεί να αποκλειστεί κανένας εφόσον θέλει να συμμετάσχει. Η οικονομική κρίση δεν θα είναι το πρόσχη-μα να μην επιχειρηθεί να γίνει. Το βάθος του πορτοφολιού και της ψυχής του άλλου είναι άγνωστο.

Οι καιροί για όλους είναι δύσκολοι, αλλά θα προσπαθήσουμε να συγκεντρώσου-με τον απαιτούμενο αριθμό συμμετοχής και να δαδάσουμε παραστάσεις για λίγες μέ-ρες. Να γνωρίσουμε τοπία, τόπους και ανθρώπους με διαφορετική κουλτούρα και οι-κονομία.

Για αυτή την εκδρομή με τη δήλωση συμμετοχής, χρειάζεται προκαταβολή. Ακό-μα χρειάζεται και διαβάτηριο.

Συζητάμε με το πορτοφόλι μας, την υγεία μας – εύχνομα να μην υπαφξουν σοβα-ρά προβλήματα - και δηλώνουμε.

Ημερομηνία αναχώρησης: θα καθοριστεί μετά από συσενώνηση.

Το Πρόγραμμα έχει ως εξής: **1η ΗΜΕΡΑ: ΑΘΗΝΑ – ΔΥΡΡΑΧΙΟ**

Συγκέντρωση στις 06:00 και αναχώρηση για ΔΥΡΡΑΧΙΟ. Η διαδρομή, μέσω ΚΑ-

Συνέχεια στη σελ. 3

Γανουάσιος - Φεβρουάσιος - Μάρτιος 2012

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΑΣ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΟΡΩΝ

Συνέχεια από την 1η σελ.

ΛΑΜΠΤΑΚΑΣ – ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ, με ανάλογες στάσεις για καφέ και γευμα μας οδηγεί στο συνοριακό σταθμό ΚΡΥΣΤΑΛΛΑΟΠΗΓΗΣ. Μετά τις αναγκαίες διατυπώσεις και τον έλεγχο διβαρτηρίων, συνεχίζουμε για να καταλήξουμε το βράδυ στην περιοχή του Δυρραχίου. Τακτοποίηση στο ξενοδοχείο, δείπνο, δια-κυντέρευση.

2η ΗΜΕΡΑ: ΔΥΡΡΑΧΙΟ – ΤΙΡΑΝΑ – ΝΕΟΥΜ

Γρωινό, σύντομη επίσκεψη – περιήγηση στην Αλβανική πρωτεύουσα και αναχώρηση. Διασχίζουμε τη βόρεια Αλβανία, τον γραφικό κοιτίσκο του ΚΟΤΟΡ, αλλά και την όμορφη ΜΙΛΟΥΤΒΑ, όπου με ενδιαιμεσεσ στάσεις καταλήγουμε στις ακτές της ΒΟΣΝΙΑΣ στην Αδριατική. Προσπερνάμε το ΝΤΟΥΜΠΡΟΒΝΙΚ, μια από τις ομορφότερες πόλεις των ακτών της Δαλματίας, και καταλήγουμε στο ξενοδοχείο μας, στη ΝΕΟΥΜ. Τακτοποίηση στα δωμάτια, δείπνο, διακυντέρευση.

3η ΗΜΕΡΑ: ΝΕΟΥΜ – ΝΤΟΥΜΠΡΟΒΝΙΚ – ΝΕΟΥΜ

Γρωινό και επίσκεψη στο ΝΤΟΥΜΠΡΟΒΝΙΚ. Γνωριμία με τη μεσαιωνική πόλη, περιπατώντας στο εσωτερικό του Κάστρου. Χτυπήθηκε ανηλεώς από Σέρβους και Μαυροβούνιους το 1991. Σήμερα, όμως, δεν αντιλαμβάνεσαι καν ότι αυτό το συμπλήγμα από ρωμαϊκά, μεσαιωνικά και αναγεννησιακά στοιχεία, ηλικίας 1300 ετών, είχε υποστεί ζημιές στο 68 % των κτιρίων του. Το ιστορικό τμήμα του – προστατευμένο από την UNESCO - είναι μια οχύρω-μένη πόλη μήκους δουλμοί χιλιομέτρων. Κυριολεκτικά πετάς πάνω από την παλαιά πόλη. Πανύψηλα πέτρινα κτίρια με παράθυρα-πολιειότητες και μι-κροσκοπικές «κρεμαστές» αυλές, εκκλησίες, παλάτια, κρήνες... Στη μέση, σαν βασιλόφραβδα, κυλάει η Plaza, μια τελακόσφωτη περσιόζαο-πλάτεια που οδηγεί από το φραγκοκρατικό μοναστήρι – το φραγκαίο του λαιτούλου στην ΔΑΛΗ-πια από το 1391 - στη δυτική πλαεψη, στον πύργο του ρολογιου στην ΔΑΛΗ-ακρη. Εκει βρίσκονται: το παλάτι του Κυβερνήτη (1441), η εκκλησία του προ-σώτη της πόλης, του Αγίου Vlaho. Η Plaza είναι μονίμως γεμάτη τουρίστες, Επιστοφή στο ξενοδοχείο μας, δείπνο, χρόνος ελεύθερος, διακυντέρευση.

4η ΗΜΕΡΑ: ΝΕΟΥΜ – ΣΤΑΙΤ – ΤΡΟΚΙΡ – ΝΕΟΥΜ

Μετά το πρωινό, η πανέμορφη διαδρομή μας κατά μήκος των δωντελών-των Δαλματικών ακτών μας φέρνει σε μια ακόμη σημερινή πόλη και μεγάλο λιμάνι, το ΣΤΑΙΤ, στη θέση της αρχαίας ελληνικής οικίας Αστιάδων. Εδώ θα έχουμε χρόνο να περπατήσουμε και να γνωρίσουμε την πόλη που ο Ρω-μαίος αυτοκράτορας ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ επέλεξε να χτίσει το παλάτι του σε σχή-μα ρωμαϊκού Κάστρου με θέα το λιμάνι. Μια πόλη που εύκολα θα διαπιστώ-σουμε ότι συγκεντρώνει στοιχεία πολλών διαφορετικών πολιτισμών. Η πε-ριπάτηση μας στις όμορφες ακτές της Αδριατικής συνεχίζεται, με έναν ακ-μή σημερινό σταθμό, την κοινήτη πόλη ΤΡΟΚΙΡ: θησαυρός της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς που βρίσκεται υπό την προστασία της UNESCO. Την αποκαλούν «μιαστρόλα της Βενετίας» και διαθέτει τλούσια ιστορία, αφού ιδρύθηκε στις αρχές του 3ου π. Χ. αιώνα από Έλληνες αρτοίκους που την ονο-μάσαν ΤΡΑΚΙΟΥΡΙΟΝ, νησί της κατοίκιας. Η σημερινή πόλη αποτρέπει τον ονο-μονοδικό συνδυασμό γοθικών και αναγεννησιακών ρυθμών. Το απόγευμα επιστρέφουμε στο ξενοδοχείο μας, στη ΝΕΟΥΜ. Δείπνο, χρόνος ελεύθερος, διακυντέρευση.

5η ΗΜΕΡΑ: ΝΕΟΥΜ – ΜΟΣΤΑΡ – ΣΑΡΑΓΕΒΟ

Γρωινό και ξεκινά άλλη μια ταξιδιωτική εμπειρία σε δύο πολυληχηθείς πό-λεις της ΒΟΣΝΙΑΣ. Πρώτος σταθμός μας το ΜΟΣΤΑΡ, με την πολυπύληη πέ-τρινη γέφυρα ΣΤΑΡΜΙ του ποταμού ΝΕΡΕΤΒΑ, η οποία ανακατασκευάστη-κε, μετά την τραγικήν ιστορία της, και αποτρέπει σήμερα ένα σιμβόλο ενό-πτης για όλα τα Βαλκάνια. Μέσα από τις μαρτυρίες των ανθρώπων και με φόντο τα εμπόρια σημάδια του πρόσφατου πολέμου, βλέπουμε πώς εξελί-σεται η σημερινή ζωή στην πόλη. Η πανέμορφη διαδρομή μας συνεχίζεται για την πρωτεύουσα της χώρας, το ΣΑΡΑΓΕΒΟ. Τα Σαραγιέβο είναι η μεγα-λύτερη πόλη και πρωτεύουσα της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης. Βρίσκεται στην κοι-λάδα Σαραγιέβο και περιβάλλεται από τις Δειναρικές Άλπεις. Η πόλη είναι γνω-στή για τη θρησκευτική της πολυμορφία, καθώς συντηρούνται ομαδοί του Ισ-λάμ, του Ρωμαιοκαθολικισμού, της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και του Ιουδαϊσμού. Αν και η περιοχή είχε κατοικηθεί από τους προϊστορικούς χρό-νους, η σύγχρονη πόλη του Σαραγιέβο αναπτύχθηκε τον 15ο αιώνα ως προ-τύπιο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Κανονικά βόλτα στην πόλη, δίνκοια θα αποφυγείς τις αναφορές στα γεγονότα του πρόσφατου εμφυλίου πολέ-μου: εδώ έγινε εκείνος ο βομβαρδισμός, ... προσέfixτε εκείνες τις τμήτες από τις σφαίρες ... ενώ το παλιό τσιναέθ που χρησιμοποιήθηκε ως καταφύγιο κατά τη διάρκεια του πολέμου έχει γίνει μουσείο. Στα «αντιστοίχια» σοκάκια της παλιάς πόλης θα βρούμε χαλάδι, χειροτεχνήματα και διάφορους παραδοσια-κούς τεχνίτες, όπως οι σιδεράδες της οδού Kazandžik, για να αγοράσου-με ενθύμια: σφαίρες-στυλό, βλιχταρα-ανθοδοχεία και άλλα μεταποιημένα «ά-φωνα» του πολέμου. Το βράδυ επιστρέφουμε στο ξενοδοχείο μας, στη ΝΕ-ΟΥΜ για δείπνο και διακυντέρευση.

6η ΗΜΕΡΑ: ΝΕΟΥΜ – ΔΥΡΡΑΧΙΟ

Μετά το πρωινό, αναχώρηση για την Αλβανία. Η διαδρομή μας, από τις παραλίες του Μαυροβουνίου και τη βόρεια Αλβανία, μας οδηγεί αρχά το από-γευμα στο ΔΥΡΡΑΧΙΟ. Τακτοίηση στο ξενοδοχείο, δείπνο και χρόνος ελεύ-θερος για περιπάτους γνωριμιάς ή αποχαιρετισμού.

7η ΗΜΕΡΑ: ΔΥΡΡΑΧΙΟ – ΤΙΡΑΝΑ – ΑΘΗΝΑ

Πολύ νωρίς παίρνουμε πρωινό και με μικρή στάση στα ΤΙΡΑΝΑ αναχω-ρούμε για την ΑΘΗΝΑ. Η διαδρομή θα περάσει και πάλι από τον συνοριακό σταθμό της ΚρούσταΑοπητής και με ενδιάμεσεσ στάσεις για ξεκούραση, γεύ-μα, καφέ, καταλήγει στην έδρα μας, αρχά το βράδυ.

ΣΤΗΝ ΤΙΜΗ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ:

- **Εκδρομές-διαδρομές-περιηγήσεις με πολυτελέξ, κλιματιζόμενο Λεωφορείο.**
- **Διαμονή: 6 διανυκτερεύσεις σε επιλεγμένα 3* Sup. – 4* Ξενοδοχεία.**
- **Ημερίστροφή: 6 πρωίνα, 6 γευμάτα.**
- **Ξεναγήσεις σύμφωνα με το πρόγραμμα.**
- **Ασφαλιστική κάλυψη αστικής ευθύνης.**
- **Αρχηγό – Σύνοδο**
- **Φ.Π.Α.**

ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ: το Ταξιδιωτικό Γραφείο **ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ.**

ΔΗΛΩΣΕΙΣ – ΣΥΝΕΝΟΗΣΗ: **Νούλα Στυροπούλου, τηλ. 210 645 6301.**

Έχουμε;

Έχουμε στις φαέβες μας το στέμμα του Χαμού.

«Στο πετρωμένο μας κάτι μοιραίο υπάρχει.

Δεν συμψιτηρώσαμε ούτε 200 χρόνια Λευτεριάς
και μας έτπασε η νοσταλγία του παγιά.

Κάτιοιοι προνοητικοί έχουν γίνει ήδη γενιτοαροί!»

Σαράντος Καρύκιος

Συνέχεια από την 1η σελ.

ευρύ θεματικό φάσμα. Στρατιωτικές και πολιτικές ειδήσεις, κείμενα συνηθών ειρήνης, αξιοσημείωτα φυσικά φαινόμενα, αξιοπερίεργα συμββάντα, ισο-τιμίες νομισμάτων, μικρές αγγελίες. Συχνά δημο-τίες ανγγελίες για την έκδοση ελληνικών βι-βλίων, ζητώντας από τους αναγνώστες να υπο-στηρίξουν την έκδοση προαγοράζοντας ένα ή τε-ρισσότερα αντίτυπα.

Στο τυπογραφείο του Baumeister, το οποίο μετά την αποχώρηση του αουστριακού εκδότη είχε πε-ριέλθει στα χέρια των Μαρκιδών, τυπώθηκαν πολ-λά ελληνικά βιβλία και φυλλάδια. Ανάμεσα τους ήταν και κάποια από τα έργα του **Ρήγα Φεραίου**, το «Σχολε ον τ ν ντελάκτων ραστ ν», η «Νέα Πολιτική Διοίκησης» (που περιέχει και τον Θούρειο) και η «Χάρτα τ ς Αλάδος».

Το γεγονός ότι οι Μαρκίδες είχαν τυπώσει το επαναστατικό σύνταγμα που είχε συντάξει ο Ρή-γας για την ομοσπονδιακή δημοκρατία που ορα-ματίσταν, δηλαδή το έργο του Νέα Πολιτική Δι-οίκησης, προκάλεσε το κλείσιμο του τυπογραφεί-ου τους. Τον Δεκέμβριο του 1797, όταν αποκαλύ-φθηκαν τα επαναστατικά σχέδια του Ρήγα, οι αου-στριακές αρχές διάταξαν τη σύλληψη του ίδιου και των συνεργατών του. Ανάμεσα στους τελευταίους ήταν και ο Γεώργιος Μαρκίδης. Ο αδελφός του Πούλιας απουσίαζε σε εμπόριο ταξίδι. Οι δύο αδελφοί, όντας υπηκόοι της αμψιβουγκικής μοναρ-χίας δεν παραδόθηκαν στις οθωμανικές αρχές, αλλά εξορίστηκαν από την επικράτεια. Το τυπο-γραφείο τους έκλεισε και η έκδοση της Εφημερί-δος σταμάτησε. (Όσοι επισκέπτονται σήμερα τη Βιέννη βλέπουν στην προσοψη του εντοχιμαμένη μια πλάκα στην πλατείαμια που σχηματίζεται από τις οδούς ROTENTURMSTRASSE και RABEN-STEIG στην πορεία από το Ναό του Αγίου Στεφά-νου προς το Δουναβη. Εκεί γύρω, άλωωστε, είναι και η Ελληνική γειτονιά της Βιέννης).

Η «**Εφημερίς**» υπήρξε ουσιαστικά το πρώτο δη-μοσιογραφικό όργανο του νέου ελληνισμού. Αν-τιτίτριά της οαίνονται σε αρκετές δημόσιες βιβλιο-θήκες της Ελλάδας και άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Μετά το κλείσιμο της Εφημερίδος επιβιβάζον-θηκαν οι δημοσιογραφικές δραστηριότητες των Ελ-ληνων. Μετέξυ 1800 και 1810 καταγράφονται επανειλημμένες ενεργειες Ελλήνων της Βιέννης να πάρουν έγκληση. Ανάμεσα τους και ο Νεόφυτος Δουκας, ιερέας και διδάσκαλος του Γενους. Το αλ-τιμιά του δεν έγινε δεκτό.

Το 1807 ο αουστριακος Ιωσήφ Χαλ, λογοκρίτης των ελληνικών βιβλίων πήρε άδεια και εξέδωσε το 1811 την εφημερίδα «**Ειδήσεις δια τα αναστολικά μέρη**». Ήταν περιορισμένης χρονικής και ουσια-στικής εμβέλειας. Εβγαινε δύο φορές, την εβδο-μάδα και κυκλοφόρησε μόνο για ένα εξάμηνο.

Ακολούθησε «**Ελληνικός Τηλέγραφος**, πεπι-οδική Εφημερίς, Πολιτική, φιλολογική και Εμπορι-κή» (1812 έως 1836), η μακροβιότερη ελληνική εφημερίδα της Βιέννης. Συνέχισε να κυκλοφορεί τόσο στα χρόνια του Αγώνα όσο και μετέπειτα. Εκ-δότες ήταν ο **Δημήτριος Αλεξανδρίδης** με συ-νεργάτη τον Ιωσήφ Χαλ που διέθετε ήδη το εκ-δοτικό προνόμιο. Η εφημερίδα κυκλοφορούσε κάθε Τρίτη και Παρασκευή και από το 1813 σχεδόν καθημερινά. Στη συνέχεια έκδοσης της αναφέ-ρονται και τα εξής: θα ασχοληθεί με θέματα που θα αφορούν «**Πολιτικά νέα του καθ' ημάς πολιτι-κοτήτου κόσμου, όχι μόνον όσον το δυνατόν εν-τελής συνεργανοίμεν από αυτας τας πηγάς αλλά και δι' υψηλής συνεργίας, νεώτατα. Πολιάκις όμως θέλει περιέχονται εις το κάτω μέρος της εφημερίδος, εις τα Σύμμεκτα, και διάφοροι φι-λολογικοί ή εμπορικά ειδήσεις αξιόλογοι, και όλα όσα αποδέλονται εις μάθσην του κοινού. Το ύφος θέλει γίνεσθαι εις την καθ' ημάς των Γραι-κών ομιλουμένην διάλεκτον, πλην εκκαθαρισμέ-νων όσον το δυνατόν από βαρβαρικής λέξεijs και ιδιωμιστιόμους, και τοιοιύτων, ώστε και ο χυδαίος όχλος να καταλαβάνη διδάσκωνεν, και ο πε-παιδευμένους να συνιδύνεται αναγιγνωσκών».**

Ο **Δημήτριος Αλεξανδρίδης** (Τυρνάβος 1784; – Βιέννη 1851;), ανιψίος του Ανθίμου Γαζή, ήταν γιάτρος και λόγιος, βέβδης γνώστης και ειδικός σε θέματα αρχαίας ιστορίας και γεωγραφίας, πολυ-γλώσσος. Παράλληλα με το επάγγελμα του γιά-τρού δραστηριοποιήθηκε στο χώρο των εκδόσεων. Ο ίδιος μετέξυ 1817 και 1821 εξέδωσε και τον «**Φιλολογικό Τηλέγραφο**» όπου δημοσιεύονταν άρ-θρα και μελέτηματα για την ελληνική και ξένη φι-λολογία, την αρχαιολογία και ιστορία, τις επιστή-μες και τη γλώσσα.

«**Εμήρης ο Λόγιος**», Βιέννη 1811 – 1821. Ήταν δεκαεπενήμηρη έκδοση, το πρώτο καθάρι ελλη-νικό φιλολογικό περιοδικό και «μία από τις πλέον γόνιμες εξορήσεις στην πολιτισμική και κοινωνική ιστορία του νέου ελληνισμού με τον επικεντρωμένο στόχο την προαγωγή των θεμάτων της παιδείας». Η κυκλοφορία του άρχισε την 1η Ιανουαρία 1811 με πόρους της Φιλολογικής Εταιρείας Βουκουρε-πίου, με εμπνευστή τον **Αδαμάντιο Κοραή** και

πρώτο διευθυντή τον **Ανθίμο Γαζή**. Μετά από αυ-τόν διευθυντές του περιοδικού έγιναν ο **Θεόκλη-τος Φαρμακίδης** και αργότερα ο **Κωνσταντός Κοκκινάκης**. Κυκλοφορούσε σε περισσότερες από σαράντα πόλεις: ελληνικές, στο εσωτερικό της οθωμανικής αυτοκρατορίας, στις Παράδουνάβιες Ηγεμονίες, στη Ρωσία, τη Δυτική Ευρώπη, ακόμη και στη Βοστώνη και τη φιλαδέλφεια των Ηνωμέ-νων Πολιτειών. Σφραγίστηκε από τους αουστριακούς το Μάιο του 1821.

Ο **Θεόκλητος Φαρμακίδης** (1784 – 1880), λό-γιος, κληρικός, θεολόγος και εκδότης του περιο-δικού Λόγιος Εμήρης, εξέδωσε τον Αύγουστο του 1821 στην Καλαμάτα την πρώτη εφημερίδα που τυ-πώθηκε σε ελεύθερο έδαφος με τον τίτλο «**Σά-πηξ Ελληνική**». Ήταν δίσηχη και τετρασεάδη. Τα πρία πρώτα φύλλα της – πηθούν και τα μοναδικά – σώζονται στη βιβλιοθήκη της Βουλής. Τυπώθη-κε στο μικρό τυπογραφείο, που είχε φέρει ο Δη-μήτριος Υψηλάντης από την Τεργεστή.

Στο πρώτο του άρθρο ο Φαρμακίδης σημειώνει: «*Εijs τας παρούσας περιστάσεις της Ελλάδος, ότε το ελληνικόν γένος, μη υπομένον τον βαρύν της τρσαννίας ζυγόν, τον οποίον έφεραν αναξίως αι-ώνας ολοκλήρους, απεφάσισεν υπό την προστα-σία της Θείας Προνοίας, να πιάση τα όπλα, δια να αναλάβη την ορσιαν ασώλασεν αυτονομίαν, είναι αναγκαίαστη εφημερίς εις την Ελλάδα εκδοί-σέμη*».

Ο Φαρμακίδης αποχώρησε μετά την έκδοση του τρίτου φύλλου, μην αντέχοντας τις επιβέσεις και την προληπτική λογοκρισία. («*Δεν ενέδωσα εις το δεσποτικόν λείτρον της προξέfixσεως*»). Οι σχέ-σεις Τύπου και εξουσίας στην Ελλάδα δοκιμά-στηκαν ήδη από τα χρόνια της Επανάστασης.

Στο πρώτο φύλλο της εφημερίδας δημοσιεύ-τηκε, μετέξυ άλλων η Προκήρυξη του Αλέξανδρου Υψηλάντη που είχε απευθίνει από το Ιάσιο στις 24 Φεβρουαρίου 1821 για την επανάσταση στη Μολ-δοβλαχία. Στο δεύτερο φύλλο δημοσιεύτηκε η εκ-κλήση του Δημήτριου Υψηλάντη προς τους κα-τοίκους της Δελβελίας **για ομόνοια, πολέμηκη ενήλ-γορη, καθώς και παραιτήσεις, ώστε να μην κα-κοποιούνται όσολοι Τούρκοι**. Στο τρίτο φύλλο κα-ταχωρίστηκε η εκκλήση της Μεσονιακής Συν-κλήτου και του Πετρόμτην Μαυρομηχάλη προς τις ευρωπαϊκές Αυλές, με την οποία τους γνωστο-ποιείται ότι οι Έλληνες ξεσηκώθηκαν για την ελευθερία τους.

Το κατ' εξοχήν έτος της ελληνικής πρροεπανα-στατικής δημοσιογραφίας υπήρξε το 1819. Υπήρ-ξε αυξημένος αριθμός εκδόσεων, δημιουργήκε ο γε-ωγραφικός χώρος έκδοσης τους και αναδείχθηκαν οι ιδεολογικές αντιπροθέσεις που δημοσιοργήσε η κυκλοφορία τους και οι εντάσεις που σημει-ώθηκαν.

Στη Βιέννη προστέθηκε το περιοδικό «**Καλ-λιόπη**» (1819 – 1821) από τον **Αθανάσιο Στραγι-ρίτη** ως αντίπαλο δέος στον **Λόγιο Εμήη** εκφρά-ζοντας τις θέσεις συντηρητικών ομαδών της ελ-ληνικής λογοσύνης – ενδομνηόμενες με τους εκ-κλησιαστικούς κύκλους της Κωνσταντινούπολης – οι οποίες αντιμάχονταν τις δυνάμεις της προόδου. Αντίθετα με το Λόγιο Εμήη όπου επικρατούσε πο-λυφωνία, στην «Καλλιόπη» επικρατούσε γλωσσι-κός και ηνευματικός οχολοαστικισμός ανασταλάτξες για κάθε νεώτερο κίνημα. Στον «**Λόγιο Εμήη**» δια-χέονταν διδοσκαλία του Διαφωτισμού, ενώ στην «**Καλλιόπη**» ήταν φανερή η ιδεολογική οτισοθ-όρησηση.

Στο Παρίσι εκδόθηκαν τα περιοδικά «**Μέλισσαν**», «**Αθηνά**» και «**Μουσειόν**» και στο Λονδίνο η «**Ίρις**» που αναγλύβηθηκε, αλλά δεν ολοκληρώθη-κε. Όλα αυτά έλαβαν ενεργό μέρος στη διαμάχη που είχε ξεσπάσει.

Το φιλολογικό περιοδικό «**Μέλισσα ή Εφημε-ρίς Ελληνική**» (1819 – 1821) με αρχικό εκδότη τον Κερκυραίο **Στυριδάνα Κονδό** (1819) και στη συ-νέχεια τον **Κωνσταντίνο Νικολάουλο** (1820 – 1821) συμπαράταχτηκε με τον Κοραή και τους στα-θούς του εκφράζοντας προοδευτικές θέσεις στα πλαίσια του Διαφωτισμού. Μέσα από τα δημοσι-εύματά του ανέδειξε κυρίως τα θέματα: Το προ-οδευτικό σύστημα των σχολείων της Πόλης, της Σμύρνης και του Βουκουρεπίου το οποίο συστή-μα δεχόταν ανυποτιμένες επιβέσεις από τους εκ-κλησιαστικούς κύκλους της Κωνσταντινούπολης καθώς και την ανεξάρτητη λειτουργία της εκδοτι-κής παραγωγής την οποία επικριρούσαν οι ίδιοι κύ-κλοι να παρεμποδίσουν με τη δημιουργία του πα-τριαρχικού τυπογραφείου.

Η «**Αθηνά**» (Παρίσι 1819) και το «**Μουσειόν**» (Παρίσι Ιούλιος 1819) με εκδότη τον **Παναγιώτη Ιωαννίδη** είχαν σύντομο εκδοτικό βίο. Και τα δύο ήταν ενταγμένα στο προοδευτικό κίνημα του Δια-φωτισμού που είχε ως ατώτερο σκοπό την ανα-γέννηση του έθνους.

Σε επιόμενα φύλλα μας θα επανέλθουμε με τον Τύπο της εποχής του πολέμου της Ανεξαρτησίας (1821 – 1829) και στη συνέχεια με την περίοδο της θεμελίωσης και συγκρότησης του ελεύθερου κρά-τους (1830 – 1864).

Η Χειμωνιάτικη Συνεστίασή μας

Όπως κάθε χρόνο, έτσι κι φέτος μαζευτήκαμε, Ροβοδιάρτες και φίλοι να κούσουμε τη βασιλόπιτα, να ευχηθούμε «καλή Χρόνια», να ιδώσουμε και να περάσουμε μια διαφορετική ... Κυριακή.

Ο αριθμός συμμετοχής, ικανοποιητικός για τους σημερινούς καιρούς. Πολλές οι απουσίες. Δικαιολογημένες και αδικαιολόγητες. Αλλά και πολλές παρουσίες μόνιμες και απρόσμενες, όπως πάντα σε όλες τις εκδηλώσεις του Χωριού μας.

Το εκκλησιαστικό συμβούλιο εκπροσωπήθηκε από τον Ιερέα μας, τον **παπά-Θωμά** και τον **Στάυρο Νέλλα** που κέρασαν την ομήγυρη με κουραμπιέδες από τα μέλη μας.

Οι καιρικές συνθήκες καλές, η ημέρα ηλιόλουστη.

Η ταβέρνα «Κοτρωνιά» φιλόξενη, με καθαρά και εύγευστα εδέσματα και προσφορά τη μουσική. Ο καθένας έπαιρνε ό,τι ήθελε και όσο άντεχε, χωρίς τους περιορισμούς της τυποποι-

ημένης πρόσκλησης, των συνεστιασών.

Κλείσαμε κάθε προσωπικό, οικογενειακό, κοινωνικό ή εθνικό πρόβλημα έξω από τις πύλες της ταβέρνας και περάσαμε καλά.

Ακούστηκε κάθε είδους μουσική, αλλά προ πάντων παραδοσιακή – δημοτική του τόπου μας.

Ο χορός κράτησε καλά. Μέχρι αργά το απόγευμα.

Το φλόυρι της βασιλόπιτας το κέρδισε η **κ. Καίτη Δημητρίου**: πάντα να είναι τυχερή!

Ως Διοικητικό Συμβούλιο, αλλά και ως μέλη του Συλλόγου θα προσπαθήσουμε να διατηρήσουμε κάθε τι από τις εκδηλώσεις και δραστηριότητες του Συλλόγου μας ώστε να παραμείνει ζωντανός και ενεργός.

Όλοι μαζί μπορούμε. Και του χρόνου, να είμαστε όλοι καλά και να συμμετέχουμε στον χειμερινό χορό.

Νούλα Στυροπούλου

ΕΚ της θαλάττης άπασα ήρητηρ σατηρη. ΞΕΝΟΦΩΝ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΡΟΒΟΛΙΑΡΤΕΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΝΑΥΤΙΚΟΙ

Η ελληνηκή εμπορικη ναυτιλια είναι η μεγαλυτερη δυναμη, η οποια στηριζει, την Ελληνηκή Οικονομια.
Στη μακραιωνη ιστορια του Ελληνηκου Εθνους, η Εμπορικη Ναυτιλια διαδραματισε και συνεχιζει να διαδραματιζει σημαντικο ρολο τόσο στην οικονομικη και πολιτιστικη αναπτυξη της Χωρας οσο και στους πολεμικους της αγωνες, αλλα ακομη και στη διεθνη προβοδη του Ελληνου ονοματου.

Σήμερα το γεγονοσ αυτο είναι δυστυχωσ άγνωστο στους περισσοτερουσ Ελληνουσ και ιδιωσ στους νεουσ, οι οποιοι ταυτιζουσ την Εμπορικη μας Ναυτιλια μόνο με τα επιβατηγη πλοια, που χρησιμοποιουσ στις βερνεσ τουσ διακοτεσ η στις μετακινήσεισ τουσ στα ηησια. Λιγο συμπατριωτεσ μας γνωρίζουσ οτι η Ελληνηκτητη Εμπορικη Ναυτιλια είναι πρώτη στον κοσμο και οτι το 90% περπου του στολου της (φορηγηγ, δεξαμενοπλοια κ.α) ταξιδευει σε ολη την υδρολοιο και εξυμπερει το διεθνεσ θαλασσιο εμπόριο με 3.500 μεγαλα πλοια μεταφορικησ ικατορησ 175.000.000 τόνων φορτουσ. Ο τεραστος αυτουσ στολοσ απασχολείται κατ' αναγκη σε διεθνεισ μεταφορεσ, δεδομενου οτι οι εσωτερικεσ μεταφορικεσ μας αναγκεσ είναι περιορισμενεσ και εξυμπεριουταισ επιτακωσ απο πλοια επιβατηγησ οχηματαγωγα, ταχυπλοια, κρουαζιεροπλοια κλπ. στελεχωμενα με Ελληνηκα πληρωματα.

Η επανδρωση των ελληνηκτητηων πλοιων επιτυγχάνεται μέσω των Α.Δ.Σ.Ε.Ν. (Ανώτερουσ Δημησιουσ Σχολεσ Εμπορικου Ναυτικου) που λειτουργουσ σε διαφορετεσ πολεισ της Ελλάδοσ. Μέχρι και το πρόσφατο παρελθόν, η ελληνηκή εμπορικη ναυτιλια είχε αρηκητη σχεση με τα ηησια και ως επι το πλειστον, το εμψυχο δυναμικο της αποτελοουσα ηησιωτεσ (Χίοσ, Ύδρα, κ.α). Οσοσο τα τελευταια χρονια ενδρασονται στον κλοδο αυτο, νεοι που δεν ειχαν μέχρι προτινεσ καμια σχεση με τη θαλασσια, βλεποντασ το συγκεκριμενο επαγγελημα ως μια ερρασια που θα τουσ προσφερει άμεση αποκατάσταση, εμπεριεσ ζωησ και πιθανωσ πιο υψηλη κοινωνικη καταξίωση.

Το χωριο μας αντιπροσωπευεται στην Ελληνηκή Εμπορικη Ναυτιλια από **Αξιωματικουσ** οτωσ οι:

Αξιμπος Δημ. Νελλασ, ο πρωτοτοπορσ εν ζωη, Χρηματισε Αξιωματικωσ (μέχρι Α κατεργασε) και στη συνεχεια τα τελευταια χρονια εργάετα σε ναυτιλιακη εταιρεια ως "operations manager". Μια βεση που αποστελι ύμωση τημη για έναν ανθρωπο ο οποιοσ κατά τεκμηριο διαθετει γνώσεισ, μεγάλησ αφροσίωσησ και οργανωτικητη.

Αποστολήσ Βουδούσασ, παλιόμωχοσ του εμπορικου ναυτικου. Σχεδόν μόνωμοσ κάτοικοσ πλοίου του χωριου μας, παρ' ολο που δεν γεννήθηκε στο Ροβολιαρι. Ατεκτισε σπιτι, το διαμόρφωσε και απολαμβάνει τη γαλήνη του χωριου μας.

Κωνσταντινοσ Λιμνησ, άλλωσ ένας ακομη ανθρωποσ της θαλασσασ από το χωριο μας. Αυτουσ παλιόμωχοσ του πολεμικου ναυτικου με υπηρεσία στα υποβρυχια.

Δημητριωσ Δαξενδωροσ Κωστούλασ αποφοιτησ από την Α.Δ.Σ.Ε.Ν. Ασπροπιργου, λαμβανοντασ το διπλωμα του Ανθυποπλοιαρχου Εμπορικου Ναυτικου.

Μιγάλησ Ζερεβοσ και ο **Αξιμπος Γιαννέλησ** φοιτουσ αυτη τη στιγμή στο 3ο ετωσ των

Α.Δ.Σ.Ε.Ν. (Ανώτερουσ Δημησιουσ Σχολων Εμπορικου Ναυτικου) Ασπροπιργου και Μακεδονίασ αντίστοιχα, όντασ Δόκιμοι Πλοιαρχοι Εμπορικου Ναυτικου.

Ολοι τουσ επανδρωουσιν ποντοπορα (ωκεανοπλοα) πλοια που μεταφερουσ αφοσ περβέλαιο, διαφορα παρδωγωγα αυτου (αμμόλυδη, κτλ), μεταλλεύματα, σιτηρη, κάβρουνο, εμπεριεματοκίβωτα κ.α.

Συνωμψίζοντασ, **το ναυτικο επάγγελημα απαιτει** μεγάλη ψυχικη δύναμη, θωσιάζοντασ παρδωληλα μεγαλο κομηατη της προσωπικησ ζωησ τουσ κάθε στολου. Η ένταξη σε αυτον τον κλοδο αποστελει μια απότομη (blan) προσομοιή σε ένα νεο τρόπο ζωησ που λιγο Ελληνεσ θα μπορούουσ να αντέξουσ. Αποτελει ένα από τα λιγα έως ελαδιστα επαγγεληματα που προσφερει άμεση επαφή με την φύση (θαλασσια, καιροσ) και αναγκάζει τον Ελληνα Ναυτικο, ήδη από πρώιμη ηλικια, να βιώνει μοναδικεσ εμπειριεσ.

Η επαφή και γνωριμια με ανθρωπουσ διαφορετικησ εθνικότητησ, διαφορετικων ηθων και εθίμων καθώς και οι διαφορετικεσ νοοτροπιεσ που συναντά, τον κάνουν ακομη πιο ώριμο στη ζωή του.

Επιπροφέροντασ **στη σημερινη εικόνα των νεων της Ελλάδοσ** έχω να παρατηρησω τα εξήσ: Αναμφοβήρητα, υπάργει ένα αρκετά μεγάλο ποσοστο των νεων που μοχθεί και παιλεύει καθημερινώσ για να διεκδικήρησει και να υλοποιήρη τα όνειρά του.

Παρδωληλα, υπάρχουσ νεοι που έχουσ "παρρησει τα σπια" για ποικίλουσ λόγουσ και περιμενουσ τη σωτηρη από τον ουρανό, απολαμβάνοντασ τις ανέσεισ τουσ με το εισόδημα των γονιων.

Κατά την ταπεινη μου άπομη, σε αυτη τη ζωή όλα είναι θέμα εκτιμηρησ και προσοδέσεισ. **Έχεισ μδβει να εκτιμησ και να αναγνωρίσεισ τον καθημερινο και διαρκη "ιδρωτα" της οικονομειασ σου να σου προσφερει ένα καλύτερο μέλλωσ;** Τότε, σαφωσ και θα κάνεισ τα δούνατα δυνάτα να ανταποδώσεισ αυτον τον μωχοσ τουσ. Αν όμως δεν έχεισ κάνεισ ποτε τοιυτη την ερωτηρη στον εαυτο σου, τότε προσφανώσ θα πρέπει να αρχίσεισ να την κάνεισ και να βρεισ μια απάντηση.

Εμεισ εμιαστε το μέλλωσ της Ελλάδοσ, στα χερια μας ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ είναι να το βελτιώσουμε και ΟΝΟΙ ΜΑΖΙ ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ να αποδείξουμε πως η επίδοα δεν έχει χαθει!

Αξιμπος Γιαννέλησ του Κωνσταντινου

Υ.Σ. 1: Ευχουμαι σε όλουσ τουσ απανταχου Ροβολιαριτεσ και φίλουσ ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ και ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ.

Υ.Σ. 2: Ευχουμαι στουσ συνωδέαδουσ μου ΚΑΝΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΕΙΣ και ο ΑΙ ΝΙΚΟΝΑΣ στην ΠΛΩΡΗ τουσ.

Τέλοσ, **ένα μεγάλο ευχαριστιώ** εκ μέρουσ μου στον αειμνηστο παππιου μου, **Αξιμπο Γιαννέλη** του Κωνσταντινου, που από μικρο παιδακι που ήμουν με έφερεσ στο χωριο και το έχω αγαπήσει τόσο πολυ, αποτελώνοντασ τις καλύτερεσ παιδικεσ μου αναμνήσεισ.

Ευχουμαι, **ΚΑΝΕΝΑ**σ να μην εγκαταλείψει το χωριο μας, ιδιαίτερα η Ροβολιαριτικη νεοαλια, καθώς και όλοι εσεισ που βρισκεστε πλωσ από τα παρακατήγια της αναπτύξεισ του χωριου, να παραμεινετε εκει με την ίδια συνεχή και αμειώτη προσπίθεια που καταβάλλετε.

Ο ίδιωσ

Αστρονομία και Αστρολογία: η επιστήμη και η ... εξαπάτηση

Η αστρονομία

Σύμφωνα με την **αστρονομία** η ΓΗ μας ανήκει στο ηλιακό σύστημα. Είναι ο τρίτοσ πλανήτησ, ξεκινώντασ από τον ήλιο και βρισκεται σε μια ιδωνικη απόσταση από αυτον ώστε το νερό να υπάρχει και στις τρεισ μορφεσ του: ως υγρό, ως στερεο-πάγωσ και ως αεριο-υδροπιου. Αυτο την κάνει μοναδικη γιατί μόνο σε αυτη μπορει και υπάρχει ζωή. Πέρα από το **ηλιακό μας σύστημα** υπάρχουσ άλλα συστήματα αστεριων, δηλαδή ήλιοι σαν τον δικο μας, με τουσ δικουσ του πλανήτεσ. Το κοντινότερο αστέρι είναι τόσο μακριά ώστε το φωσ - **κινείται με ταχύτητα 300.000 χιλόμετρα το δευτερόλεπτο** - χρειάζετασ 2,5 χρόνια να φτάσει στη ΓΗ μας, ενώ το φωσ του ήλιου κάνει μόνο 8,3 λεπτά για να φτάσει ως εμείσ.

Ο ΗΛΙΟσ, το λαμπρότερο σώμα που βλέπουμε στον ουρανό, είναι 333 φορεσ μεγαλύτεροσ από τη γη σε μέδα και **απέχει από αυτην 150 εκατομμύρια χιλόμετρα**. Η μέδα του είναι το 99,86 % της μέδασ ολόκληρου του ηλιακου συστήματοσ. Σε συγκρηση με τα άλλα αστέρια του ουρανουσ είναι «ένας κίτρινοσ νάνωσ». Στην επιφάνεια του η θερμοκρασία είναι 6.000 βαθμοι Κελσίου.

Στο ηλιακό μας σύστημα, η ΓΗ μας κινείται γύρω από τον άξωνα της και γύρω από τον ήλιο, όπως κάνουσ και όλοι οι άλλοι πλανήτεσ. Και ο ήλιοσ κινείται γύρω από έναν δικό του νορη άξωνα και γύρω από τον γαλαξία μας. Τα πάντα λαίπεισ στο σύμπαν κινουνηται!

Για να κατανοήσουμε καλύτερα αυτα τα μεγέδη αρκει να πάρουμε μια μπάδα ποδοσφαίρου – παριστάνει **τον ήλιο** - και να την κρεμάσουμε από την οροφή μιας μεγάλησ αίθουσασ. **Η γη μας θα είναι το κεφάλι ενός σπιριτου σε απόσταση 29 μέτρων**. Άντε τώρα να εντοπίσουμε τον τόπο μας πάνω σε αυτο το κεφάλι του σπιριτου. Πωλύ δυσκολότερο είναι να βρούμε τον εαυτο μας εκει επάνω!

Η αστρολογία

Η αστρολογία ασχολείται με τις επιδράσεισ, όπως λένε, των διαφόρων ζώδιων στον χαρακτήρη μας, στην καθημερινωτήδα μας και στο μέλλωσ μας, σε συνδυασμό και με τη θέση των διαφόρων πλανητηων. Τα «ζώδια» είναι αστερισμοι, ομάδεσ αστεριων, του γαλαξία μας που, όπως είπαμε πιο πάνω, **ο κοντινότεροσ από αυτουσ τουσ αστερισμούσ απέχει 2,5 ετη φωτοσ ή 9.360 δισεκατομμύρια χιλόμετρα**. Ουμνηθετε εδω ότι ο ήλιοσ απέχει από τη γη 150 εκατομμύρια χιλόμετρα και το φωσ του κάνει 8,3 λεπτά να φτάσει ως εμείσ.

Τώρα πως είναι δυνατόν η ενεργεια αυτων των «ζώδιων» να επιπρεάζει τον κάθενα μας – μέδα σε αυτη την κινητικότητα του σωμαματοσ - **αυτο μόνο οι αστρολόγοι και οι πωλιτέεσ τουσ** μπορουσ να το ξέρουσ ή να το φανταστούν.

Η αστρολογία, οι ανάγκεσ μας και ... η εκμετάλλεωση!

Μια από τις βασικεσ κοινωνικεσ ανάγκεσ του ανθρώπου είναι και η **ανάγκη του για προβαλετικότητητα**. Έχουμε ανάγκη να γνωρίζουμε το πρόγωμια της ημερασ μας, το ποιο θα αναζητήσουμε κατι που θα χρειαστούμε ή αποηκεύουμε τρώφιμα και αποταμιεύουμε χρηματα για να εμιαστε δίγουροι ότι θα καλύπτονται οι μελλωντικεσ ανάγκεσ μας. **Η απουσία προβαλετικότητησ μας αγχώνει!**

Ένα άλλο χαρακτηριστικό του ανθρώπου είναι ότι κατά την ωριμωσή του περνεί από **την ετερονομία και τον ετεροκαθορισμό** – οι άλλοι καθορίζουσ το τι πρέπει να γίνει ή τι πρέπει να κάνω – στην **αυτονομία** και τον **αυτοκαθορισμό** – ενώ ο ίδιωσ είμαι κυριαρχοσ του εαυτου μου και ο ίδιωσ καθορίζω το τι θέλω και πώσ το θέλω. Αυτο το πέραςμια μπορει να γίνει οποτεδήποτε μετά την ηλικια των 12 ετων περπου. Οσοσο υπάρχουσ πολλά ενήλικα άτομα που εξακολουθουσ να μην έχουσ αυτονομηθει.

Αυτα τα δύο χαρακτηριστικά του ανθρώπου – **άγχωσ για έλλειψη προβαλετικότητησ και παραμονή μας στον ετεροκαθορισμό και την ετερονομία** – αειοποιήθηκαν από τα παλια προσ ανακούφιση μας ή της ηλυσιασ όρισμενων. Ετσι μας προέκυμωσ ...μαντεία, κφεπτύοδεσ, χαρτομαγίτερεσ, μέντιουμ και αστρολόγοι. Υπάρχει και μια άλλη διάσταση. Μωσ τη δίνει ο διάσημοσ αστροφωσικόσ Καρλ Σαγκάν (1934 – 1996).

«**Η αστρολογία αποσειει από τουσ ώμουσ μας ευθύνεσ, αφου μας υποβάλλει την ιδέα ότι οι πράξεισ μας, οι επιλογεσ και ο χαρακτήρησ εξαρτώνται εν μέρει και από ουρανειεσ επιμέδσειεσ!**»

Συνετήσ καθήλωση, κόλλημα στην ετερονομία και τον ετεροκαθορισμό!

Τώρα που γνωρίζουμε, μπορουίμε, υποβέτω, να αυτονομηθούμε και να κατανοήσουμε ότι εμεισ οι ίδιοι, με τις επιλογεσ και τον χαρακτήρη μας, εμιαστε οι δημιουργοι της μοίρασ μας, του μέλλωντοσ μας.

Η γνώση είναι δύναμη! Αλλά και ο απογαλακτισμοσ Χρειάζεται δύναμη!

Ηλίας Νελλασ

Υπάρχουσ πολλοι που θαλέπουσ τον Ήλιο σαν έναν κίτρινο, ενοχλητικό λεκέ. Υπάρχουσ, όμως, και άλλοι που τον θαλέπουσ ως ζωοδότη Ήλιο... Γίνε κι εσυ ένας από τουσ δευτερουσ.

ΘΕΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ

Η Καρδιά

Η καρδιά μας είναι το κεντρικό όργανο κυκλωφρίας.

Λειτουργεί σαν μία αντλία παίρνοντας οξυγονωμένο αίμα από τους πνεύμονες, το σπρώχνει προς την αορτή για να κυκλοφορήσει σε όλο το σώμα με τις αρτηρίες ώστε να επιστρέψει με τις φλέβες στην καρδιά και να σταθεί από εκεί στους πνεύμονες για να οξυγονωθεί.

Ο όγκος της καρδιάς ποικίλει στα διάφορα άτομα. Οι διαστάσεις της στον ενήλικα είναι: μήκος 9,8 εκατοστά, πλάτος 10,5 εκ. περιφέρεια 23 εκ. και το βάρος της φτάνει τα 275 γραμμάρια περίπου. Η καρδιά της γυναίκας είναι μικρότερη από του άνδρα κατά 0,5 – 1 εκατοστά και ζυγίζει 5 – 10 γραμ. λιγότερο.

Ενδοφάρμακα στατιστικά στοιχεία

Παλμοί ανά λεπτό: νεογέννητα 130, ενός έτους 120, δύο ετών 115, δώδεκα ετών 85, ενήλικες 60 – 100.

Μέση συχνότητα: 72 σφυγμοί ανά λεπτό, 100.000 φορές την ημέρα, 38.000.000 φορές το χρόνο, 2,6 δισεκατομμύρια φορές σε ένα άτομο 70 ετών.

Όγκος αίματος: σε κάθε συστολή της καρδιάς εκτοξεύονται 70 κυβικά εκατοστά αίματος. Με μέση καρδιακή συχνότητα 72 σφυγμοί ανά λεπτό, εκτοξεύονται 5 λίτρα αίματος το λεπτό, 7.200 λίτρα την ημέρα, 2.628.000 το έτος και 184.086.000 λίτρα σε ένα άτομο 70 ετών.

Πολύ εντυπωσιακή δουλειά!

Τη φροντίζουμε όπως και όσο πρέπει:

ΙΑΤΡΟΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Όλον τον τελευταίο καιρό έγινε εκτεταμένη συ-

«ΛΕ ΦΙΛΚΑΡΟ»

Η Ευρώπη εδώ και 2.500 χρόνια έχει Χρέος προς την Ελλάδα Τετάρτη 30 Νοεμβρίου 2011, εφημ. ΤΑ ΝΕΑ

«Μιλώμε διαρκώς για το ελληνικό Χρέος. Χωρίς καν να επισημαίνουμε ότι η Ευρώπη είναι αυτή που, **εδώ και 2.500 χρόνια**, έχει ένα Χρέος προς την Ελλάδα. Ένα Χρέος αιώνιο, αφού αφορά τα θεμέλια της», υπογραμμίζουν σε κοινό άρθρο τους στη γαλλική εφημερίδα «Λε Φιλκάρ» οι καθηγητές φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου του Μετς **Τιερί Φορμ** και **Μαρτέν Στεφένς**.

Οι καθηγητές εξηγούν στη συνέχεια σε τι έγκειται το Χρέος αυτό:

«**Ευρώπη δεν είναι το όνομα μιας ηνικητισσας της Φοινίκης:**

Οι ακαδημίες δεν έγιναν στη μνήμη του πρώτου μεγάλου θεσμού της γνώσης που ιδρύθηκε από τον Πλάτωνα στον κήπο του Ακρόδημου, στην Αθήνα:

Τα Ιδρύματα Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης δεν φέρουν το όνομα που δόθηκε από τον Αριστοτέλη στη σχολή του, το Λύκειο:

Τα παιδιά μας δεν μαθαίνουν ακόμη και πάντα τη γεωμετρία από τα θεωρήματα του Θαλή και του Πυθαγόρα:

Ο γιατρός δεν πρέπει να δώσει τον όρκο του Ηπιοκράτη:

Τέχνη, λογοτεχνία, μυθολογία, τεχνικές κάθε είδους: ο κατάλογος αυτών που οφείλουμε στην Ελλάδα είναι μακρύς».

«**Πρέπει συνεπώς να έχουμε Χάσει το νόημα του πολιτισμού και κάθε ευγνωμοσύνης για να μιλάμε χωρίς μέτρο για το "ελληνικό Χρέος"**», υπογραμμίζουν οι Φορμέ και Στεφένς και συνεχίζουν θέτοντας το ερώτημα «**πώς είναι δυνατόν ένα κράτος να μπορεί να απαιτείται από τις τράπεζες, οι οποίες οφείλουν την ύπαρξή τους στο νομικό πλαίσιο που θέτουν τα κράτη**».

«**Από τη στιγμή που οι τράπεζες απαιλούν τη ζωή όλων, γίνονται εχθρός του λαού», επισημαίνουν, προσθέτοντας ότι «το κράτος έχει καθήκον να τις ξαναβάλει στη θέση τους».** Διότι η δέσμευση που αναλαμβάνει το κράτος να εξασφαλίζει τη γαλήνη όλων είναι η σημαντικότερη και «όλες οι άλλες δεσμεύσεις του, έστω κι αν πρόκειται για ένα κολλοσιαίο Χρέος, πρέπει να περνούν σε δεύτερη

ζήτηση και τελικά καθιερώθηκε η πρακτική να υπογράφονται και τα γενόσημα φάρμακα.

Τώρα πάλιν γνωρίζουμε όλοι μας τι είναι τα γενόσημα ή καλύτερα αντιγύραφα φάρμακα και πώς θα πορευτούμε από εδώ και πέρα.

Επίσης διαβάσαμε στον τίτλο της 9ης Μαρτίου ότι το Υπουργείο σκέφτεται να καθιερώσει τη συνταγογράφηση φαρμάκων σύμφωνα με τις ανάγκες και όχι με συγκεκριμένη συσκευασία γιατί «κάθε χρόνο σταταλούνται ένα δισεκατομμύριο € από τα φάρμακα που πετιούνται».

Κρίνουμε, λοιπόν, σκόπημο να θυμίσουμε εδώ αυτό που είχαμε γράψει στο φύλλο 100 της Εφημερίδας μας (Οκτώβριος – Νοέμβριος – Δεκέμβριος 2009) 2,5 χρόνια πριν, αλλά και το κείμενο του ΚΩΣΤΑ ΜΠΟΥΚΑ στο προηγούμενο φύλλο μας με τον τίτλο Ω, ΕΛΛΑΔΑ, ΑΓΕΛΛΑΔΑ.

Και τα δύο κείμενα αναφέρονται σε καθημερινά προβλήματα ιατροφαρμακευτικής περιθαλψης και αντιμετώπισης θεμάτων υγείας τόσο από τις Αρχές του τόπου μας όσο και από εμάς τους ίδιους.

Από τότε που γράφτηκε το πρώτο κείμενο είχαμε σημαντικές εξελίξεις: καθιερώθηκε η ηλεκτρονική συνταγογράφηση και η συνταγογράφηση γενόσημων φαρμάκων ανέβηκε στο 18%, θυμίζοντας, ωστόσο, ότι το αντίστοιχο ποσοστό για τις άλλες χώρες ανέβηκε στο 80 – 90 %.

Κρίνουμε σκόπημο να σας τα θυμίσουμε μια και όσα θίγονται εξακολουθούν να έχουν την επικαιρότητα και την αξία τους. Μπορείτε, αν δεν έχετε τα αντίστοιχα φύλλα, να τα αναζητήσετε στην ιστοσελίδα μας. Είναι ήδη αναρτημένα όλα τα φύλλα από το 2005 και μετά (φύλλο 81) και συνεχίζεται η ανάρτηση των παλαιότερων φύλλων.

μολα».

Οι Φορμέ και Στεφένς υπογραμμίζουν πως «η κρίση αυτή είναι στην πραγματικότητα μια χωρίς προηγούμενο κρίση της πολιτικής των ευρωπαϊκών κρατών» καθώς «δεν παλιμάμε πια να προσκρινουμε τον εαυτό μας έναντι των ιδιοκτητών συμπροδόντων».

«**Αυτό που απαιτεί από μας σήμερα η Ελλάδα**», καταλήγουν, «είναι να τηρήσουμε το ανεξάντλητο Χρέος μας προς αυτήν καθιστάμενοι αντάξιοι των θεσμών που μας κληροδότησε: η δράση που θα αναλάβουμε δεν μπορεί να είναι μόνον οικονομική»

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ :

1. Πάντων Χρημάτων μέτρον, άνθρωπος. ΠΛΑΤΩΝ.

2. Στον σημερινό κόσμο ο καθένας μπορεί να κατοχυρώσει οποιαδήποτε ιδέα και να την εξηγήγυώσει κερδίζοντας αμύθητα ποσά.

3. Θα είχαμε φτάσει στο σημερινό στάδιο εξέλιξης, αν θα έπρεπε να πληρώθουν όλοι αυτοί που με τις ιδέες τους θεμελίωσαν τον πολιτισμό μας;

4. Οι ιδέες για τα μαθηματικά (ολοκλήρη η επιστήμη με τα αξιώματα, τους κανόνες, τις αποδείξεις), τη φυσική, την ιστοική, τη μηχανική, τα εμβόλια, την...ανακάλυψη της πενικιλίνης και τόσα άλλα προσφέρθηκαν γενναϊόδωρα στην ανθρωπότητα από ανθρώπους που μάχησαν χωρίς να διεκδικήσουν πνευματικά δικαιώματα και ... κέρδη!

«**Κάθε φορά που περνάω πάνω από την Ελλάδα, με το αεροπλάνο, σκύθω με ευλάβεια.**

Ξέρω ότι έχετε οικονομικά προβλήματα. Έγουμε κι εμείς, Μόνο που, όλος ο κόσμος, εμείς, η Ευρώπη, οι άλλοι, χρωστάμε στην Ελλάδα. Τα πάντα. Δεν είναι η Ελλάδα που χρωστάει».
Ρομμέρο Μπενβίνι,

Ο Ιταλός ηθοποιός, παραμυθός και γελωτοποιός κατά την ανυπόρευση του σε επίτιμο διάκτορα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΓΝΩΜΗ

Τι είναι η Ζωή

Γράφει ο Κώστας Γ. Μπούκας
Γ. Επιθεωρητής Εκπαίδευσης

Νοέμβριος μήνας. Εποχή που οι γεωργοί αφού προηγούμενως είχαν οργανώσει τα Χωράφια τους, τα έσπερναν με σιτάρι, κυρίως.

Ο παππούς, γέρος πια και ανημπορός γι' αυτές τις εργασίες, συχνά καθόταν στο μπαλκόν του σπιτιού του κι αγνάτευε όλα όσα συνέβαιναν. Παρτηρούσε τα τεκταινόμενα στο χωριό και αναστοχάζόταν. Κάτι τέτοια γειμάζαν τη ζωή των ανθρώπων τότε μια και δεν υπήρχε τηλεόραση, ούτε ραδιόφωνο, ούτε ηλεκτρικό ρεύμα και οι εφημερίδες σπάνια έφταναν ως το χωριό.

Ένα τέτοιο πρωινό, που ο παππούς έξιπνε στο σιτίτι και μέχρι να έρθει η ώρα να πδει στο κάφενείο να κουβεντιάσει ή να παίζει καμιά πράφα με τους άλλους 5-6 γερόντους του χωριού, πήγε την καρέλλα του και κέβισε στη γωνιά του μπαλκονιού που του πρόσφερε την καλύτερη ορατότητα.

Ήταν τότε που είδε απέναντι, το συγχωριανό του το Δημονόσιο, να ζύει τα δύο το βόδια στο ξυλόκετρο για τη σπορά. Αφού ετοιμάσε το ζευγάρι γύρισε προς την Ανατολή, στήθηκε προσοχή και έκανε την προσευχή του.

Ο παππούς, βλέποντας τη σκηνή συγκινηθηκε. Θυμήθηκε ανάλογες στιγμές της δικής του ζωής. Σηκώθηκε από την καρέλλα, στράφηκε προς την Ανατολή και προσευχήθηκε κι εκείνος. Ήταν η δική τους ιερή στιγμή. Κάτι ανάλογο με την έπαρση της σημάδας που όλοι μας, όταν αντιλαμβανόμαστε το γεγονός, στεκόμαστε προσοχή.

Ετσι έκαναν όλοι στο χωριό: από Θεού άρξασε. Δεν χρειαζόταν να είναι περισσότερα προσευχή. Εβγαίναν από τα κατάβεθα της ψυχής τους με πίστη και σιγουριά λόγια σαν αυτά: «Θεέ, Συ που έπλασες και κυβερνάς τον κόσμο, βοήθησε να πδει καλά ο σπόρος που θα σπείρω και να αποδώσουμε τον καρπό του γερσι».

Παρτηρούσε το Δημονόσιο να σκορπίζει το σπόρο στο χωράφι και μετά να παίρνει το ζευγάρι με τα βόδια και να αυλακώνει το χωράφι για να σκαπιστούν οι σπόροι. Συντροφιά του είχε τα διάφορα πουλιά που πετούσαν από τα γύρω δέντρα να ξεκλέψουν κι αυτά κανένα σπόρο.

Εως εδώ ο παππούς παρακολούθησε όλα όσα συνέβαιναν, αλλά και προσοχούσε, με τις λίγες γνώσεις, τις παρατηρήσεις του και τους συσχετισμούς, να βάλει σε τάξη και άλλες γνώσεις και προβληματισμούς που γυρόφερναν στη σκέψη του.

Μια από τις επιμονες σκέψεις που τον βασάνιζαν ήταν και το ερώτημα τι είναι η ζωή. Αυτή τη φορά και μετά από πολλή σκέψη αναφώνησε: «Να, Θεέ μου, σαν ένα τσουβάλι με σπόρους είναι η ζωή. Πάθινεις στην παλάμη σου ένα στυρί μικρούτσικο και ασημαντό. Το κοτράς και λες ότι είναι ένα τίποτα. Και όμως, αυτός ο μικρός σπόρος κρυβει μέσα του ζωή και δύναμη τεράστια. Από αυτό το στυρί και τα όμοιά του εξαρτάται η ζωή ολόκληρου σχεδόν του ζωικού κόσμου».

Αυτός ο σπόρος, όταν πέσει στο χώμα, θα φυτρώσει: θα βγάλει πολλές φύτρες γύρω του, θα μεγαλώσουν και με τον καιρό θα βγάλουν πολλά στάχυα, δηλαδή θα πολλαπλασιασσει. Του αρχικού σπόρου ο ποσορισμός τελειωσε. Όμως, η ζωή που είχε μέσα του δεν χάθηκε και συνεχίζεται.

Τότε θυμήθηκε και την παραβολή του καλού σπορέα που άκουσε μια Κυριακή στην εκκλησία, όπου, ανάλογα με το που έπεσε ο κάθε σπόρος, είχε και το ανάλογο αποτέλεσμα, καθώς και το νόημα της παραβολής εκείνης. Μόνο οι σπόροι που έπεσαν στο χώμα συνεχίσσαν τον κύριο ποσορισμό τους. Αλλά και οι άλλοι δεν χάθηκαν τελείως. Είχαν κάποιο αποτέλεσμα, έστω και ως τροφή των πουλιών, έστω και ως λίπασμα των άλλων φυτών.

Τίποτα δεν χάνεται, σκέφτηκε, τουλάχιστον όσο το θέλει ο Θεός. Να! συνέχισε να σκέφτεται, ένα σποράκι είμαι κι εγώ. Την ίδια πορεία δεν ακολουθήσε και η δική μου ζωή; Και, όπως του σπόρου ο ποσορισμός τελειωσε, αλλά δεν χάθηκε, έτσι κι εγώ. Όταν ο ποσορισμός μου τελειώσει, ο Κύριος θα με καλέσει κοντά του. Τίποτα δεν χάνεται! Αλλά και οι άλλοι συνάνθρωποί μου, σκέφτηκε: που δεν έτυχε, για διάφορους λόγους να ακολουθήσουν αυτή την πορεία, αλλά έζησαν όπως ο σπόρος με τα πουλιά και τις πέτρες της παραβολής, στο Θεό όλοι θα επιστρέψουμε, όταν έρθει η ώρα, με περισσότερη ή λιγότερη ευθύνη για όσα πράξαμε.

Αυτή η κρίση δεν είναι δική μας υπόθεση, είναι του δημιουργού, όπως η ευθύνη της σποράς, αναλογικά, είναι του σπορέα. Και η κρίση Του θα είναι δίκαια για όλους.

Ότε να νομίζουν μερικοί-μερικοί, που φαινομενικά παρακάνουν το Χριστιανό, ότι θα περάσουν κι εκεί οι καλύτερες ώρες. Κάποτε ένας τσιγκουνόρος έβγαζε το ψωμί από τη γάστρα κι ένας ζητιάνος του ζήτησε ένα κομμάτι. Εκείνος του απάντησε ότι ο Κύριος είχε να δίνουμε το ένα, όταν έχουμε δύο, οπότε ο ζητιάνος είχε: αν είναι έτσι και θέλεις να είσαι καλός Χριστιανός, κόψε το καρβέλι στη μέση ώστε να γίνουν δύο και δώσε μου το ένα! Όμως αυτό δεν το έκανε. Και είναι πολλοί τέτοιοι Χριστιανοί.

«**Στο γνωστό σουσαμένιο κουλούρι
οι αισιόδοξοι κοιτάζουν την τρύπα,
οι αισιόδοξοι παρατηρούν το ψωμί!**

Γανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 2012

ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ Το ημερολόγιο των αρχαίων Ελλήνων

Ολοκληρώνουμε την αναφορά μας στο Ημερολόγιο των αρχαίων Ελλήνων συμπληρώνοντας το με τους τρεις τελευταίους μήνες:

10ος: ΜΟΥΝΥΧΙΩΝ (μέσα Απριλίου – μέσα Μαΐου, ημέρες 29).

Το όνομά του προέρχεται από τη **Μουνυχία**, το όνομα δηλαδή του λιμανιού μεταξύ Πειραιά και Φαλήρου, το σημερινό λιμάνι της Ζέας ή Τουρκολίμανο. Αυτόν το μήνα γίνονταν γιορτές προς τιμήν του ηρώα Μουνυχού και της Μουνυχίας **Αρτέμιδος**, νός της οποίας υπήρχε στο λόφο της Μουνυχίας, τον σημερινό Προφήτη Ηλία του Πειραιά.

Προς τιμήν της θεάς τελούνταν την 16η ημέρα του μήνα, τα Μουνυχία, τελετές σφώς συνδεδεμένες με την ευγονία και τις μισητές ενηλικιώσης. Περιλάμβαναν πομπή από την Ακρόπολη της Μουνυχίας προς το λιμάνι και επιστροφή στο ιερό. Παράλληλα γινόταν και ναυτικοί αγώνες, ("...ΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟ ΔΕ ΚΑΙ ΤΗ ΠΟΜΠΗ ΑΜΙΑΝΑΝ ΕΝ ΤΩ ΛΙΜΕΝΙ ΠΕΡΙΠΛΑΣΣΑΝ ΔΕ ΚΑΙ ΕΙΣ ΜΟΥΝΥΧΙΑΝ ΚΑΙ ΕΓΥΣΑΝ ΤΗ ΘΕΩ", "νέαν φιλιάδ", ψηφισμα του 100 π.Χ που θράθηκε στην αγορά της Αθήνας, και αναφέρει αυτούς τους αγώνες, στους οποίους έλαβαν μέρος οι **έφηβοι, καθώς και τη θυσία τους στη Μουνυχία Αρτέμιδα**), συνοδευμένοι από θυσίες αγών, χορούς για την Ακρο το γυμνά, αλλά με ειδικά διαδημά κορίτσια, στεφανοφόρα και γύφνες πρώτοσπουριεμένω εφήβων που θεωρούσαν προστάτη τους το ιερό της Αρτέμιδας.

Η Μουνυχία Αρτέμιδα απέκτησε πολύ μεγαλύτερη σημασία και τιμήθηκε ιδιαίτερα μετά τη βοήθειά της στους μαχόμενους Αθηναίους κατά των Περσών, στη διάρκεια της ναυμαχίας της Σαλαμίνας, Πλοστευόν ότι Αρτεμιν φώτισε, ως λαμπρή πανσέληνος τους Αθηναίους: "ΕΝ Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ ΠΕΡΙ ΣΑΛΑΜΙΝΙΑ ΝΙΚΟΣΙ ΕΠΕΛΑΜΨΕΝ Η ΘΕΟΣ ΠΛΑΣΣΕΛΗΝΟΣ" (Πλούτοχος).

Το ιερό της Μουνυχίας Αρτέμιδος ήταν επίσης δούλο και κατέφταναν οι πολίτες που θεωρούσαν ότι είχαν αδικηθεί αλλά και οι τριήραρχοι που αρνούνταν να δεχθούν το δέλωμα. Ο Δημόστνης αναφέρει: "ΟΥΧ ΙΚΕΤΗΡΙΑΝ ΕΓΗΚΕ ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣ ΟΥΔΕΙΣ ΠΛΗΘΟΣ" ΩΣ ΔΑΙΚΩΜΕΝΟΣ ΠΑΡ' ΥΜΙΝ, ΟΥΚ ΕΝ ΜΟΥΝΥΧΙΑ ΕΚΑΘΕΖΕΤΟ".

Άλλες σημερινές γιορτές που πραγματοποιούνταν κατά το μήνα αυτό ήταν η γιορτή **Αϊνάεια** προς τιμήν του θεού Ερωτά την 4η ημέρα στο "Έν κήποις", ιερό της θεάς **Αφροδίτης** στην Ακρόπολη, τα **Βρυσηώνα** ανήμερα της πανσελήνου, τα **Ολυμπία** τη 19η ημέρα και η **Δελφίνιου Πομπή**, εις ανμνήσιν της ικεσίας του Θησέα και των συντρόφων του στο ιερό του **Δελφίνιου Απόλλων** πριν περάσουν για την Κρήτη και το **Δαθύριον του θεαλιά Μίνωα**.

11ος: ΘΑΡΤΗΛΙΩΝ (μέσα Μαΐου – μέσα Ιουνίου, ημέρες 30).

Ο **Θαρηλιών** είναι ο ενδέκατος μήνας στο αττικό ημερολόγιο. Ήταν αφιερωμένος στους διδύμους θεούς **Απόλλωνα** και **Αρτεμ****η**. Κατά τον μήνα αυτόν γινόταν ο θεσμός, Ακμία και σήμερα, που έχουμε απομακρυνθεί από τις διάφορες αγροτικές εργασίες, ο λαός μας, σε πολλά μέρη της Ελλάδας, ονομάζει τον Ιούνιο, **θεροστή**. Το όνομά του προέρχεται από το **θάρηλο** που ήταν τα πρώτα δημητριακά της νέας σοδειάς. Τα έβραζαν και τα πρόσφεραν στο θεό Απόλλωνα για τα γενέθλιά του. Από τα ίδια δημητριακά έφτιαχναν και τον "θάρηλο άρτο", προσφορά επίσης στο θεό για καλή σοδειά.

Κυριότερες γιορτές του μήνα αυτού ήταν τα ομώνυμα **Θερήλια**, στις αρχές του μήνα, προς τιμήν του Απόλλωνα και της Αρτεμης, τα **Βενθίδεια**, τα οποία αναφέρονται και στο Συμπόσιο του Πλάτωνα, καθώς και τα **Καλλυντήρια** και τα **Πλυντήρια**, δύο γιορτές προς τιμήν της θεάς Αθηνάς.

Τα **Θαρηλία** γιορτάζονταν την 6η και την 7η ημέρα του μήνος Θαρηλιώνος προς τιμή των διδύμων θεών Απόλλωνα και Αρτεμης στην Αθήνα, τη Μίλητο, τη Δήλο και πολλές άλλες Ιωνικές πόλεις. Η πρώτη μέρα ήταν αφιερωμένη στην Αρτεμην και η δεύτερη στον Απόλλωνα. Κατά την πρώτη ημέρα είχε επικρατήσει να γίνεται στην Αθήνα **θηρακυτικός καθαρισμός**. Γι' αυτόν η Περιφορά των «**φαρμακών**», των προσώπων που θα έφραναν τη γαιτρειά στην πόλη και θα την απθάλασσαν από τα μιάσματα, στείδη η πόλη όλη τη χρονιά μοιωνόταν από τις δίκες πράξεις των πολιτών της. Αυτές οι πράξεις μπορούσαν να επισφραγν τη βελική τιμωρία με καταστροφή της σοδειάς, με πείνα, με αρρώστιες ή και με άλλες θοσιμνίες. Για τον εξεμεινισμό των θεών και των δαίμων και για την αποτροπή των δεινών γινόταν αυτές ο τελετουργικός καθαρισμός των «φαρμακών» αποδοίντας τιμές προς τον θεό των καθαριών Απόλλωνα.

Οι **φαρμακοί** ήταν δύο πολίτες (ένος άνδρας και μία γυναίκα ή δύο άνδρες που ο ένας ντυνόταν γυναικιά) στολισμένοι, εκτός των άλλων, και με αρμαβίες, μισρών και ξανθών Ήλιών ουκών. Αυτός με τα μαύρα σικά ατάλλασσε τους άνδρες από τα μιάσματα και ο άλλος τις γυναικες. Τους φαρμακούς τους ονομάζαν και «**καθαρίστα**» γιατί θα έφραναν τον καθαρισμό της πόλης από τα μιάσματα. Οι δύο αυτοί άνθρωποι, δέσχυζαν τους όρδημους της πόλης τρέχοντας, ενώ οι θεατές τους κινηγούσαν και τους κτυπούσαν με σκιάλοκρέμιαυδα (άγρια κρεμμυδιά) και κλαδιά συκιάς για να τους διώξουν από την πόλη, δέιγμα της επιθυμίας τους να απομακρύνουν μαζί με αυτούς τα μιάσματα, τα κακά πνεύματα που είχαν μπει στην πόλη.

Η γιορτή άρχιζε με θυσία μίος θιμανός, (αρνιού) και ενός κριού. Ακολούθους πομπή και μετά μουσικοί αγώνες από κυκλικό χορό, όπου ο νικητής έπιανε ως βραβείο τρίποδα, τον οποίο αφέρανε στο «Τίβλον» ιερό του Θεού που είχε ιδρυθεί από τον

Πεισιτογάρτο.

Στη συνέχεια τα παιδιά τοποθετούσαν στις εξώθυρες των οικιών τους την «επειρώωνη» δηλαδή κλαδί ελιάς πανκάρπου. Ακολούθους λιτανεία με πομπή προς τιμή του Ηλίου και των Ερών, ενώ γινόταν η εγγραφή των «εισπονουμένων» σε κάποιο οικο, στο γένος και τη φατρία του πατρός, όπως και κατά τα Άγιατούμια η εγγραφή των νησιών τέκνων. Γίνονταν σπονδες προς τιμή του Ηλίου, της Σελήνης και της Ηούς και τέλος, έστελναν στη Δήλο, με την ιερά τριήρη, το φόρο λιτρεις τους στον Απόλλωνα σε ανάμνηση της σωτηρίας των Αθηνών από το φόρο αίματος, που δίναν στον Μίωρα και τον κατάφλησο ο Θησέας.

Την δεύτερη ημέρα των εορτών, στις 7 του μηνός, πρόσφεραν στον Απόλλωνα τον «Θάρηλον άρτο», δηλαδή άρτον από τα πρώτα στάχυα, που έκοβαν πριν από τον θεοσιμό, ο οποίος θα ακολουθούσε σε λίγες ημέρες.

Τα **Βενθίδεια** γιορτάζονταν την 19η του μηνός Θαρηλιώνος στον Πειραιά από την εποχή του Περικλέους προς τιμή της Σεληνιακής Θεάς Βενθίδος που ταυτιζόταν με την Αρτεμην και συχνά με την Εκάτη ή και με την Περοσφόνη. Η γιορτή περιλάμβανε δημόσιες θυσίες και τελετές.

Τα **Καλλυντήρια** τελούνταν την 19η του μηνός προς τιμήν της θεάς Αθηνάς και το τυπικό περιλάμβανε τον φυσικό αλλά και τον τελετουργικό καθαρισμό του Πλαθώνια.

Στις 25 του μηνός γιορτάζαν τα ιερά **πλυντήρια**, τελετή κατά την οποία μετέφεραν το ξύλινο ανάγλυφο (ξύνο) της Αθηνάς μαζί με το πέπλο του χρυσεόφαντου αγάλματος στο Φάληρο, τα έπιχαν στη θάλασσα για να πλυθούν και να καθαθούν, πρόσφεραν δε στην θεά γλυκά από σόκα. Η προσφορά αυτή ονομάζταν **Ηγυτήριος παλάθη** και γινόταν σε ανάμνηση της ευπρεσής ουκών που θεωρείται το πρώτο βήμα προς τον πολιτισμό. Ο Αριστοτέλης στα σωζόμενα αποσπασματα άρ' το βιβλίο του «Συμπόσιο ή περί μίεθης» αναφέρει, ότι κάποιοι εροφάντης του είχε πει, πως το σόκο προσφέρεται στους Θεούς, ότι συνοδεύει κάθε θυσία στο βωμό και ότι είναι το καλύτερο λίβανι για θυμίαμα.

Οι γιορτές, κατά τον μήνα Θαρηλιώνα, αποκοπούσαν στον εν γένει εξαννισμό της πόλης, πριν από τη συγκομιδή των καρπών.

12ος: ΣΚΙΡΟΦΟΡΙΩΝ (μέσα Ιουνίου – μέσα Ιουλίου, ημέρες 29). Ο τελευταίος μήνας του αττικού ημερολόγιου. Οι κύριες γιορτές αυτού του μήνα ήταν:

Το **Σκίροφόρια** γιορτάζονταν προς τιμή της Αθηνάς Σκίροδος (στην οποία ήταν αφιερωμένος ολόκληρος ο μήνας), της Δήμητρας, της Περοσφόνης και του Ποσειδώνος φυτάλιμου την 12η του μήνα.

Η γιορτή περιλάμβανε πομπή, με την οποία γινόταν περιφορά του «σκαδιείου», της Θεάς, το οποίο προστάτευε τους αγρούς, τα ζώα και την πόλη από το θεικό καύσιωνα και εξασφάλιζε έτσι την ευφορία της γης. Το σκαδιείο, ήταν μια μεγάλη λευκή υφασματίτη αστιδο-ήλιος της θεάς. Εκτός αυτού οι πιστοί περιφέρονταν στο «κώδειον», δέσμα ενός μούρου κραιπίου που θυσιαζόταν στον Μελιχίο Δία, για την προστασία της πόλης και των κατοίκων από την καυτή ξέστη. Μπροστά από την πομπή ήταν οι ιερείες της Αθηνάς Πολιάδος και οι ιερείς του Ποσειδώνα και του Ηλίου. Η πομπή ξεκινούσε από την Ακρόπολη και κατέληγε στο προάστio των Αθηνών που λέγεται Σκίρα και βριακόταν στην Ιερά Οδό. Φτάνοντας στα Σκίρα γίνονταν θυσίες για να εξασφαλιστεί η ευμενεία υπέρ της πόλεως προς αποτροπή του υπερβολικού καύσιωνα και των ζημιών στην παραγωγή.

Προς τιμήν της **Δημητρας** και της κόρης της **Περοσφόνης** θυσιάζαν μικρά χορδήια και έριγγαν μέσα στα ιερά χώματα προσφορές που ονομάζονταν «**θεσοί**» μαζί με κλαδιά από πευκά. Αυτές οι προσφορές ήταν κάτι σαν κέικ σε σχήμα φιδιών και φαλλών. Μετά από τρεις μήνες τις αναζήτησαν οι ιερείες των Θεομοσφών.

Τα **Αρρηφόρια** γιορτάζονταν στην Αθήνα στις 22 του μηνός Σκίροφοριώνος προς τιμή της Θεάς Αθηνάς. Κάθε χρόνο εκλέγονταν τέσσερις κόρες, από τις εκλεκτότερες οικογένειες, ηλικίας από 7 έως 11 ετών, οι οποίες ονομάζονταν Αρρηφόροι. Οι Αρρηφόροι κατοικούσαν στην Ακρόπολη από τις τελευταίες ημέρες του μηνός Πυανεμιώνος μέχρι την ημέρα της γιορτής των Αρρηφορών. Δύο από αυτές ύφραναν το πέπλο της Αθηνάς για τη γιορτή των Πλανηθιωνών. Φορούσαν όλες λευκό χιτώνα και χιμάς κοσμήματα, τα οποία μετά τη γιορτή γίνονταν ιερά (τα έξοδα για το πέπλο και τα κομήηματα τα αναλάμβαναν οι οικονέτειες των Αρρηφορών).

Έτρωγαν ένα ιδιαίτερο είδος ψακούντος, τον «ανάστατον» και έπιζαν σε ορισμένο χώρο της Ακροπόλεως, στη «σφαμίστρον των Αρρηφορών». Την ημέρα της γιορτής έφεραν στο κενό κέντριρα με τα μουσικά ιερά αντικείμενα της Θεάς, τα οποία τους τα έδινε η Ιερεία της.

Μετά πηγαίναν στον Ιλισσό, στον περιβόλο κοντά στο ιερό της Αφροδίτης, μέσα στο οποίο υπήρχε υπέργεια κάθοδος. Εκεί άθηναν τα ιερά αντικείμενα και έπιαναν άλλα κέντριρα τα οποία μετέφεραν κδαυμένα στην Ακρόπολη. Μετά την τελετή οι Αρρηφόροι απολύονταν και έπιαναν τη θέση τους νέα κορίτσια. Τα **Διπολία ή Διπόλεια** (**Δι+** + **πόλις**), εορτή προς τιμήν του Διός με ιππικές επιδείξεις.

Τα **Βουθήνια**, η τελευτία εορτή του έτους, αφιερωμένη στον Δία, Πατέρα των θεών και των ανθρώπων. Κατά την εορτή αυτήν θυσιάζαν βόδια στον Δία (Βουθήνος=βούς+φόνος),

Ηλιας Νέλλας

Απ’ όλο τον κόσμο για όλους εμάς

Τα 10 κορυφαία επαγγέλματα του – όχι και τόσο μακρινού- μέλλοντος

Τα επαγγέλματα του 2020 ή του 2040 μπορεί σήμερα να μοιάζουν με σενάρια επιστημονικής φαντασίας, αλλά για όσους αποφασίσουν να τα ακολουθήσουν, θα τους οδηγήσουν σε βέβαιη επαγγελματική αποκατάσταση.
Σύμφωνα με έρευνα του βρετανικού υπουργείου Επιχειρήσεων, Καινοτομίας και Δεξιότητων, η τεχνολογική και επιστημονική πρόοδος θα παίζει καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση νέων επαγγελμάτων.

Η επιστημονική έρευνα, υπό την αιγίδα της Fast Future Research, αναδείξε μία λίστα 10 επαγγελμάτων, τα οποία δεν υφίστανται σήμερα αλλά αναμένεται να κεντρίσουν το ενδιαφέρον των μελλοντικών εργαζομένων.

Η σχετική λίστα έχει ως εξής:

1. Κατασκευαστές μελών του ανθρώπινου σώματος: επιστήμονες με γνώσεις ιατρικής και τεχνολογίας που θα κατασκευάζουν τεχνητά ανθρώπινα μέλη.

2. Νανοιατρική: Η σημερινή πρόοδος στον τομέα της νανοτεχνολογίας ενδέχεται να δημιουργήσει νέα ειδικότητα στην επιστήμη της ιατρικής.

3. Αγρότες γενετικά τροποποιημένων τροφίμων: Η παραδοσιακή μορφή γεωργίας θα αλλάξει και οι νέοι αγρότες θα προσανατολιστούν στις καλλιεργείες γενετικά τροποποιημένων φυτών και ζώων.

4. Σύμβουλοι ηλικιωμένων και διαχειριστές σόλων τρίτης ηλικίας: Δεδομένου ότι ο πληθυσμός γεννιάει και το προσδόκιμο ζωής μεγαλώνει, οι εργαζόμενοι που θα ασχολούνται με τα άτομα της τρίτης ηλικίας θα έχουν πολλές ευκαιρίες καριέρας, μπροστά τους. Οι ηλικιωμένοι θα χρειάζονται ειδικούς, που θα ασχολούνται με νέες θεραπείες, με την ψυχική υγεία και την εκγύμνασή τους.

5. Χειρουργοί για αύξηση της μνήμης: η νέα ειδικότητα θα μπορεί να προσφέρει επιπλέον μνήμη στον ανθρώπινο εγκέφαλο.

6. Μελετητές της ηθικής και φιλόσοφοι των νέων επιστημών: Κεθώς η επιστημονική πρόοδος θα επιταχύνεται σε τομείς όπως η κλωνοποίηση, η κοινωνία θα αναζητήσει φωνές αμφισβήτησης και ηθικών φραγμών. Ο συγκεκριμένος κλάδος θα μελετάει την εξέλιξη της κοινωνίας και θα βοηθάει τους ανθρώπους να κάνουν ηθικές επιλογές.

7. Διαστημικοί πιλότοι, ξηναγοί διαστημάτων και αρχιτέκτονες: Όσοι επενδύσουν στην εκπαίδευση του Διαστήματος θα βγουν κερδοφόροι. Η ανάπτυξη του Διαστήματος προϋποθέτει διαστημικούς πιλότους, ξηναγούς για τους επισκέπτες, καθώς και αρχιτέκτονες για τον σχεδιασμό εγκαταστάσεων.

8. Εικονικοί δικηγόροι: Όσο περισσότερο επικοινωνούμε online, τόσο θα αυξάνεται η ανάγκη για ειδικούς δικηγόρους που θα επιλύουν νομικές διαφορές μεταξύ ατόμων που ζουν σε διαφορετικές χώρες με διαφορετικά νομικά συστήματα.

9. Ψηφιακοί δασκάλοι: Οι σύγχρονοι υπολογιστές ενδέχεται να αντικαταστήσουν το δασκάλο της αίθουσας διδασκαλίας.

10. "Καθαριστές" δεδομένων: Η ραγδαία αύξηση των ηλεκτρονικών δεδομένων και των πληροφοριών για τον κάθε χρήστη, θα οδηγήσουν στη ζήτηση ειδικών "καθαριστών" που θα ξεφορτώνονται με ασφάλεια ό,τι είναι περιττό.

Τιμήια ειδήσεων defencenet.gr

Οι γοργοπόδαροι ζουν περισσότερο!

Στην Ειρεβώρηση της Αμερικανικής Ιατρικής Ένωσης δημοσιεύτηκαν τα αποτελέσματα έρευνας τα οποία δείχνουν ότι η ταχύτητα βαδίσματος συνδέεται με μακροζωία σε άτομα άνω των 65 ετών.

Όπως αναφέρουν οι ερευνητές, ο αριθμός των ετών όπου οι άνθρωποι θα ζήσουν παραπάνω αυξάνεται ανάλογα με την ταχύτητα του βαδίσματος τους!

Όπως υπολόγιστηκε, η αναμενόμενη διάρκεια ζωής σε δεδομένη ηλικία αρχίζει να αυξάνεται και για τα δύο φύλα από την ταχύτητα του ενός μέτρου ανά δευτερόλεπτο.

Ειδικά μετά τα 75 έτη, η ταχύτητα βαδίσματος επιτρέπει καλύτερη πρόβλεψη για μακροζωία σε δέκα χρόνια με διακλίμανση από 19 % έως 87 % για τους άνδρες και από 35 % έως 91 % για τις γυναίκες.

Εμπρός, λοιπόν, για γρήγορο περπάτημα. Το αργόσυρτο περπάτημα να γίνει παρελθόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Φαίνεται πως κάτι ήξεραν και έφραναν επί αυτού αρκετοί και αρκετές εκ των συγχωριανών μας που πήλυσαν και πλησιάζουν τα 100 τους παρμένοντας δραστήριοι και αεικίνητοι!

Ηλιας Νέλλας

Ειδήσεις... Σχόλια ... Ειδήσεις... Σχόλια

Βαρυχειμωνιά

Ο χειμώνας που πέρασε ήταν αρκετά βαρύς. Ήταν ο δυσκολότερος και ο βαρύτερος από όσους θυμούνται αυτοί που μένουν μόνιμωσ στο χωριό. Η χιονόπτωση σφοδρή, οι βροχές και οι άνεμοι ασυνήθιστα έντονοι. Το χιόνι έφτασε τα 80 εκατοστά μέσα στο χωριό και στις ακραίες γειτονιές το ένα μέτρο. Η απομόνωση μέσα στο σπίτι... ψυχολογική. Ξερίζθηκαν δέντρα, έκλεισαν δρόμοι, άγνοισαν σιδερένιες κλιματαρίες από το βάρος του χιονιού.

Ευτυχώς και δεν αποκλείστηκαν για πολύ οι μόνιμοι κάτοικοι.

Θα πρέπει να είμαστε όλοι ευγνώμονες προς **τους αδελφούς Γιάννο και Αντρέα Ζιαννουδά** που με τα μη-Χανηλιανά τους κράτησαν ανοιχτούς τους δρόμους και την επικοινωνία με τη Μακράκωμη.

Σε τέτοιες περιπτώσεις κορυφώνεται η ανωνία να μην προκύψει σοβαρό πρόβλημα υγείας, οπότε η κατάσταση περιπλέκεται. Όλοι μας είμαστε – έστω και νεοερά - κοντά σε αυτούς που μένουν και κρατούν σιτίττα ανοιχτά, καμινάδες να καπνίζουν και δίνουν μια αίσθηση ζωντάνιας.

Η αποχώρηση του χιονιού αποκάλυψε και σημαντικές ζημιές που έγιναν σε δρόμους, δέντρα, στέγες, δικτυο ύδρευσης, κατοικοθήσεις.

Έχουμε έργο μπροστά μας.

Το Λαογραφικό Μουσείο μας

Όσοι βρεθήκαμε τελευταία στο χωριό είχαμε την ευκαιρία να δούμε από κοντά τις αλλαγές: την αίθουσα φρεσκαβαμμένη και τις ολοκαινούριες, σύγχρονες βιτρίνες στη θέση τους. Η οργάνωση και τακτοποίηση του χώρου και των εκθεμάτων προβάλλεται να γίνει προς το τέλος Ιουνίου, όταν βεβητάει ο καιρός και βρεθούν στο χωριό αρκετά χέρια πρόθυμα να βοηθήσουν. Όλοι είναι καλό-δέκτες. Όσοι θέλουν, μπορούν να προσφέρουν και αντί-κείμενα για τον εμπλουτισμό των συλλογών.

Οφείλονται ιδιαίτερες ευχαριστίες στους: **Κωνσταντίνο Φωτ. Δημητρίου** και **Γιώργο Κων. Σκοπαλάκη** οι οποίοι ανέλαβαν αφιλοκερδώς το βάμψιμο της αίθουσας.

«Όταν το σκοτάδι είναι βαθύ,
μπορείς να δείξεις τ' αστέρια»

Χρήστος Τσολεπίδης
εικαστικός

ΡΟΒΟΛΙΑΡΠΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Το τέλος ακινήτων
Διαβάσαμε στον ιστότοπο του Δήμου μας για το σιμόφωνο ψήφισμα του Δημοτικού Συμβουλίου για **το τέλος ακινήτων**.

Γενικότρες, ευχαλόγια και όχι ουσία.

Δεν είδαμε πουθενά να αναφέρεται καμία ενέργεια του για όσα γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο μας με θέμα: «Φόροι στα ακίνητα: περίεργα και ακατανόητα.» (Ξανδέιτε το). Πόσο να περιμένουμε;

Πρόγραμμα Τεχνικών έργων

Το Δημοτικό Συμβούλιο στη συνεδρίασή του της 30ης Δεκεμβρίου 2011 ενέκρινε το Τεχνικό Πρόγραμμα Έργων για το έτος 2012 ύψους 963.800 € συνολικά για όλη την επικράτεια του Δήμου.

Για το χωριό μας εγκρίθηκαν πιστώσεις **21.000 € για εσωτερική οδοποιία**.

Αλλαγή ονομασίας του Δήμου Αλλαγής Έδρας

Θα δούμε, τελικά, το λάθος τους ως ευκαιρία μας;

Το θέμα μας απασχόλησε και στο παρελθόν. Πρόσφατα, στο φύλλο μας 107 (Ιούλιος – Αύγουστος – Σεπτέμβριος 2011) γράφαμε: η τοποθέτησή μας ως προς **το όνομα** και την **έδρα** ήταν σαφής αμέσως μετά τις αποφάσεις τότε: «**Είναι πλέον πραγματοποιήτητα. Ολόκληρη η Δυτική φθιάτσα θα αποτελέσει έναν ενιαίο Δήμο. Θα ονομάζεται Δήμος Μακράκωμης, αλλά θα έχει έδρα τη Σπερχειάδα!**»...

Εκφράσαμε και τη θέση μας: «**ουδέν κακόν αμιγές καλού. Αυτή η συνένωση να φέρει τους ανθρώπους πιο κοντά και να αποδειχθεί επιβεβληής για τις τοπικές κοινωνίες. Χρέος όλων μας είναι να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και να εργαστούμε για το κοινό καλό.**».

Αναφερθήκαμε και για τις εξελίξεις που τις χαρακτήρισαμε δυσάρεστες. Υπάρχει και η συνέχεια.

Η ομάδα των συνδημοτών που συγκεντρώσε υπογραφές για αλλαγή ονόματος κατέφυγε στην Περιφέρεια και αυτή τη στιγμή από το Δημοτικό Συμβούλιο να συζητηθεί το θέμα.

Έτσι τα δύο πλέον θέματα: **αλλαγή ονόματος του Δήμου και αλλαγή έδρας** συζητήθηκαν σε πρόσφατη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου.

Ο **Δημήτριος κ. Παπαευθυμίου**, προς τιμήν του, στάθηκε σταθερός στις θέσεις του που παλαιότερα διατύπωσε και στην εφημερίδα μας: «**ως Δημοτική αρχή δεν θέλουμε να φέρουμε το θέμα και αν έρθει, θα απορριφθεί.**».

Παραθέτουμε τις εισηγήσεις του και στα δύο θέματα:

«Θεωρώ ότι η αλλαγή της ονομασίας ενός Δήμου είναι πολύ σοβαρή υπόθεση και η συζήτηση για ένα τέτοιο ζήτημα θα πρέπει να είναι μακροχρόνια, τεκμηριωμένη και με την συμμετοχή όλων και όχι ένα εκβιαστικό δίλημμα χωρίς εμπέθυνση των παραμέτρων που επιφέρει. Αλλάστε είναι πολύ ορατό το ενδεχόμενο ανακατάταξης των γεωγραφικών ορίων των Δήμων, που σε συνδυασμό με τον Γενικό Πολεοδομικό Σχεδιασμό Σπερχειάδας - Μακράκωμης, θα επιφέρουν νέα δεδομένα στην ευρύτερη περιοχή της Δυτικής φθιάτδας. Ηδη δόθηκε εντολή στο Μελετητικό Γραφείο που ασχολείται με την πολεοδομική μελέτη της Μακράκωμης, να συνταχθούν τεύχη για την υποβολή πρότασης στο Πράσινο Ταμείο, που θα αφορά τον από κοινού Γενικό Πολεοδομικό Σχεδιασμό Σπερχειάδας – Μακράκωμης».

Δεν θα μιλήσω για τα τυπικά. Για όλους τους παραπάνω λόγους σας ζητώ με γνώμονα το συμφέρον του Δήμου, να ψηφίσετε τη μη διατύπωση της υφιστάμενης κατάσταση και όλοι μαζί με ψυχραιμία και υπευθυνότητα να σταθούμε στο υψος των περιστάσεων.

Στην συνέχεια ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κάλεσε το σώμα να ψηφίσει επί της εισηγήσεως.

Το Δημοτικό Συμβούλιο με την ψήφο των μελών του, και μετά από διαλογική συζήτηση, αποφάσισε κατά πλειοψηφία: 21 σύμβουλοι υπέρ της εισήγησης, 3 σύμβουλοι υπέρ αλλαγής ονόματος και 3 σύμβουλοι δήλωσαν παρών. **Έτσι εγκρίθηκε να παραμείνει το όνομα του Δήμου ως έχει.**

Οι δημοτικοί σύμβουλοι κ. κ. Αντώνιο Ευάγγελος, Λιάγκας Γεώργιος και Χαντζής Γεώργιος πρότειναν να γίνει αλλαγή του ονόματος του Δήμου. Οι δημοτικοί σύμβουλοι κ. κ. Φωφής Αθανάσιος, Μίχου Μαρία και Ράμμος Παναγιώτης δήλωσαν παρών. Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 67/2012.

Στην τοποθέτησή του επί του θέματος **της αλλαγής έδρας** ο Δήμαρχος αναφέρθηκε σε επιστολή του την οποία έστειλε σε όσους είχαν υποβάλει το γραπτό αίτημα:

«Εκτιμώ και σέβωμαι το ενδιαφέρον σας για τον τόπο μας όμως τα αιτήματά σας πιστεύω πως δεν αποτελούν ζήτημα

τα πρώτης προτεραιότητας στην παρούσα φάση. Ο δικός μου στόχος και προτεραιότητά μου είναι πώς, με τα πενήντά μέσα που διαθέτουμε ως Δήμος, θα πετύχουμε την εννοποίηση του Δήμου μας την οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη προς όφελος πάντα των δημοτών μας. Σε αυτή την κατεύθυνση είμαι έτοιμος να συζητήσω την όποια πρόταση να ενώσουμε τις προσπάθειές μας για να λύσουμε τα πραγματικά προβλήματα των συνδημοτών μας να πετύχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα για τον τόπο μας». Και συνέχισε: «Από το νόμο προβάλλεται αλλαγή ονόματος λόγω εκτάκτων καταστάσεων δηλ. σεσιμίων, καταπονησιμών κ.λπ. Είναι καιρός να λείψουν οι παθολογικές του παρελθόντος, να λείψει η εδωστρέφεια, να αφησούμε τον άκρατο τοπικισμό και όλα τα άλλα που αυτά συνεπάγονται. Ζητώ να παραμείνει η έδρα του Δήμου ως έχει».

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κάλεσε το σώμα να ψηφίσει επί της εισηγήσεως. Το Δημοτικό Συμβούλιο, με την ψήφο των μελών του και μετά από διαλογική συζήτηση, αποφάσισε κατά πλειοψηφία: 24 σύμβουλοι υπέρ της εισήγησης και 3 σύμβουλοι δήλωσαν παρών. **Εγκρίθηκε να παραμείνει η έδρα του Δήμου Μακράκωμης ως έχει.**

Οι δημοτικοί σύμβουλοι κ.κ. Φωφής Αθανάσιος, Μαγουλός Αθανάσιος και Χαντζής Γεώργιος δήλωσαν παρών.

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 66/2012.

Ο Γενικός Πολεοδομικός Σχεδιασμός ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΑΣ – ΜΑΚΡΑΚΩΜΗΣ

Όπως φαίνεται από την πιο πάνω εισήγηση του Δημάρχου, υπάρχει σε εξέλιξη ανάθεση σύνταξης Γενικού Πολεοδομικού Σχεδιασμού για τα πολεοδομικά συγκροτήματα Σπερχειάδας και Μακράκωμης.

Επί του θέματος αυτού και χωρίς να διεκδικούμε εύσημα ειδικότητας θα θέλαμε να κάνουμε ορισμένες επισημάνσεις οι οποίες έχουν να κάνουν κυρίως με αυτό που υπαγορεύει ο κοινός νους, η κοινή λογική και η σοφία της παράδοσής μας. Θα ξεκινήσουμε από την τελευταία.

Α' Παρατηρώντας την κοιλιά του Σπερχειού, και όχι μόνο, βλέπουμε ότι, στην πλειοψηφία τους, οι οικισμοί είναι τοποθετημένοι στις πλαγιές ή στους πρόποδες λόφων και βουνών. Οι γόνιμες πεδινές εκτάσεις είχαν αφαιρεθεί για τις καλλιέργειες. Αυτό ικανοποιούσε μια προαιώνια ζωτική ανάγκη των ατλάν παραδοσιακών ανθρώπων. Τις είχαν ανάγκη για να παίρνουν τα προς το ζην. Αυτή η ανάγκη δεν έχει εκλείψει στην εποχή μας, ίσα-ίσα που με τον παρατηρούμενο υπερπληθυσμό της γης παγκοσμίως γίνεται επιτακτικότερη η ανάγκη διαφύλαξης των γόνιμων πεδινών περιοχών για παραγωγή τροφίμων. Οι τιμμεντοποιημένες και ασφαλιστροφωμένες εκτάσεις δεν παράγουν πρόφιλμα!

Είναι παγκόσμιος παραλογισμός αυτή η καταστράληση ωφελίμων εδαφών. Οι ανάγκες για τη διατροφή των σημερινών 7 δισεκ. κατοίκων του πλανήτη μας και των 9 σε λιγότερο από 40 χρόνια είναι επιτακτικές.

Στο φύλλο μας 96 (Οκτώβριος – Νοέμβριος – Δεκέμβριος 2008) γράφαμε: Το 2006, η παγκόσμια σοδεία των σιτηρών ήταν ελλειμματική κατά 61.000.000 τόνους. Ήταν η 6η χρονιά μέσα στα επτά τελευταία χρόνια που η παραγωγή δεν θα επαρκούσε για να καλύψει τη ζήτηση. Ήδη οι τιμές των προϊόντων διατροφής έχουν πάρει την ανηφόρα!

Οι οικισμοί, οι δρόμοι, τα αεροδρόμια, τα λιμάνια, οι έφημοι, η διάβρωση των εδαφών...κατατίουν με πολύ γρήγορους ρυθμούς την καλλιεργήσιμη γη... Δημιουργείται έτσι το πρόβλημα της επαρκείας ανώδης διατροφής. Η Κίνα, για παράδειγμα, το 2030 θα έχει πάνω από 1,5 δισ. κατοίκους και θα έχει ελλείμμα σε είδη διατροφής σε τέτοιο βαθμό που δε θα επαρκούν οι παγκόσμιες εξαγωγές για να καλύψουν τις ανάγκες της. Ήδη πάνω από ένα δισεκατομμύριο ανθρώπων πάνω στη γη υποσιτίζονται και λιμοκτονούν και κάποιοι υποσιτίζονται, υπερεκατανάλωνουν και διαβούν ανέμελα (όσοι θέλατε μπορείτε να βρείτε ολόκληρο το κείμενο στην ιστοσελίδα μας).

Αν μπορούμε να δούμε λίγο πιο πέρα από τη μητέρα μας, δεν θα πρέπει να θυσιάζουμε ωφέλιμες γαίες.

Β' Έχει ήδη δημοπρατηθεί η νέα Χώραξη του δρόμου Λαμία - Καρπενήσι που θα πρέπει να περάσει εκτός οικισμών Μάκρης και Μακράκωμης και αυτό προβάλλεται να γίνει και στα υπόλοιπα τμήματά του. Αυτό επιβάλλουν οι σύγχρονοι κανόνες Χώραξης εθνικών ή περιφερειακών δρόμων.

Θα υπάρξει πρόβλημα ώστε ο νέος δρόμος να μη βρεθεί ύστερα από μερικές δεκαετίες μέσα στον διαφανόμενο πολεοδομικό ιστό Σπερχειάδας – Μακράκωμης; Τι θα κάνουμε σήμερα ή τι κάνουμε ως τώρα ώστε να αποτρέψουμε μια τέτοια εξέλιξη;

Γ' Όχι πια άλλες θυσίες πολύτιμων εδαφών!

Το πιο σκληρό κεφάλι είναι το άδειο κεφάλι

Λοϊκή παρούμια